

ព្រះរាជក្រម

យើង

នស/រកម/០៦២៥/០២៨

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែល ប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចមហាបវរធិបតី **ហ៊ុន ម៉ាណែត** នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីជលផល ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៥ នាសម័យប្រជុំ រដ្ឋសភាលើកទី៤ នីតិកាលទី៧ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះ ក្នុងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៥ នាសម័យប្រជុំព្រឹទ្ធសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៥ ហើយដែល មានសេចក្តីទង្រ្កងដូចតទៅ ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី
ជនរងគ្រោះ**

៥

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍធនធានជលផលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព សំដៅលើកម្ពស់សន្តិសុខស្បៀងនិងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ព្រមទាំងធានាដល់ការការពារសិទ្ធិនិងផលប្រយោជន៍របស់ប្រជាជនសាមញ្ញ សហគមន៍នេសាទ វារីវប្បករ និងអាជីវករដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល។

មាត្រា ២ .-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើធនធានជលផល តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ប្រតិបត្តិករនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធជលផល នៅក្នុងដែនអធិបតេយ្យនិងដែនយុត្តាធិការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងការធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ស្របតាមអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា ៣ .-

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៤ .-

ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផល ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ ការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់អំពីតួនាទី ការទទួលខុសត្រូវ និងកិច្ចសហការជាក់លាក់សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យជលផលស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៥ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានតួនាទីជាសេនាធិការឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវមានអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលជាសេនាធិការដែលអង្គភាពជំនាញនេះកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ៦ .-

រាជរដ្ឋាភិបាល អាចផ្ទេរមុខងារនិងការទទួលខុសត្រូវជាក់លាក់មួយចំនួនក្នុងការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលទៅឱ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិជាធរមាន។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចូលរួមគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍជលផលដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិនីមួយៗស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានាជាធរមាន។

ជំពូកទី៣
និរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រងជលផល

មាត្រា៧ .-

ការគ្រប់គ្រងជលផល ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- គ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រ។
- ២- ប្រើប្រាស់និងបែងចែកធនធានជលផលប្រកបដោយសមធម៌។
- ៣- លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលប្រកបដោយតម្លាភាពនិងបរិយាបន្ន។
- ៤- លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មនៅតំបន់ដែលមានសក្តានុពល។
- ៥- គោរពកិច្ចព្រមព្រៀងនិងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិនិងថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។
- ៦- អនុវត្តលក្ខខណ្ឌការងារសមស្របក្នុងការងារជលផលនៅលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដើម្បីការពារពលករ ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរមនុស្សឬប្រើពលករដោយបង្ខំ។
- ៧- ធានាសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ។
- ៨- លើកកម្ពស់ជីវភាពប្រជានេសាទឱ្យបានល្អប្រសើរ។

មាត្រា៨ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវទទួលបានថវិកាចំណូលពីវិស័យជលផល ជាអាទិភាពតាមនីតិវិធីហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់បម្រើការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

មាត្រា៩ .-

ត្រូវកំណត់យកថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ជាទិវាមច្ចជាតិ។

ជំពូកទី៤
តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល

មាត្រា១០ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល រួមមានដែនដីលិចទឹកអចិន្ត្រៃយ៍ នាទីព្រៃលិចទឹក នាទីព្រៃកោងកាង ដែនដីលិចទឹកនារដូវដំឡើង និងដែនដីដែលទទួលរបបទឹកជោរ នាចពីសមុទ្រដែលមានតួនាទីសំខាន់បម្រើឱ្យការនេសាទគ្រប់ប្រភេទនិងការការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

- ដែនដីលិចទឹកអចិន្ត្រៃយ៍ ជាអាទិ៍សមុទ្រ ទន្លេ ដៃទន្លេ បឹង ព្រែក ស្ទឹង អូរ អាងទឹក។
- ដែនដីលិចទឹកនារដូវដំឡើង ជាអាទិ៍វាលកក់ ត្រពាំង រណ្តៅ ទីជម្រកសំខាន់ តំបន់ដីសើម ទំនាបលិចទឹក។
- ដែនដីដែលទទួលរបបទឹកជោរ នាចពីសមុទ្រ ជាអាទិ៍ឆ្នេរខ្សាច់ ឆ្នេរថ្ម។

មាត្រា១១ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលអាចគ្របដណ្តប់លើដីសាធារណៈនិងដីកម្មសិទ្ធិឯកជននារដូវដំឡើង ប៉ុន្តែការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិឯកជននោះឡើយ។

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលចែកជាតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបនិងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។

5

មាត្រា ១២ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- កន្លែងនេសាទសាធារណៈ។
- ២- កន្លែងនេសាទកំណត់ឧបករណ៍នេសាទជាក់លាក់។
- ៣- កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។
- ៤- កន្លែងអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម។
- ៥- កន្លែងអភិរក្សជលផល។
- ៦- កន្លែងអភិរក្សនិងការពារសត្វផ្សេងៗទៀតនៃមេគង្គ។

មាត្រា ១៣ .-

តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- កន្លែងនេសាទសាធារណៈ។
- ២- កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។
- ៣- កន្លែងអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម។
- ៤- កន្លែងអភិរក្សជលផល។

មាត្រា ១៤ .-

នីតិវិធីនិងលក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតឬរំសាយតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។
ការបង្កើតឬរំសាយកន្លែងនីមួយៗនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ១៥ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិអនុញ្ញាតឱ្យប្រើតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដល់បុគ្គល ដើម្បីធ្វើការនេសាទ អាជីវកម្មលើផល ផលិតផលជលផល និងវារីវប្បកម្មព្រមទាំងស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រលើធនធានជលផល។

រាល់ការប្រើប្រាស់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដើម្បីគោលបំណងក្រៅវិស័យជលផល ត្រូវមានការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា ១៦ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល អាចស្នើសុំចុះបញ្ជីដីប្រភេទណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ។

ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិកាន់កាប់ដីដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានការសិក្សាវាយតម្លៃពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ១៧ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិរៀបចំ ចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដើម្បីអភិវឌ្ឍជាក់លាក់នៃសេចក្តីជលផល ដោយសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងវិស័យឯកជនពាក់ព័ន្ធ។

8

ការបង្កើតនិងការគ្រប់គ្រងតំបន់ទេសចរណ៍ជលផល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ជំពូកទី៥
ការការពារលើការអភិរក្សជលផល

មាត្រា១៨ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផលដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទសម្រាប់ធ្វើការពិសោធន៍និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល។
- ២- ការធ្វើនាវាចរណ៍ឆ្លងកាត់ដោយរៀបចំឧបករណ៍នេសាទដែលមានលក្ខណៈប៉ុនប៉ងធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់ធនធានជលផល។
- ៣- ការតាំងទីលំនៅថ្មីដែលស្ថិតនៅតិចជាង២ (ពីរ) គីឡូម៉ែត្រពីព្រំប្រទល់កន្លែងអភិរក្សជលផលលើកលែងតែទីស្នាក់ការរបស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងអនុវត្តច្បាប់។

មាត្រា១៩ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពក្នុងកន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការធ្វើនេសាទគ្រប់ប្រភេទ។
- ២- ការធ្វើវារីប្បកម្ម។
- ៣- ការធ្វើនាវាចរណ៍ឆ្លងកាត់ដែលមានឧបករណ៍ប៉ុនប៉ងធ្វើការនេសាទ។
- ៤- ការធ្វើនាវាចរណ៍ដែលមានល្បឿនលើសពី៣០ (សាមសិប) គីឡូម៉ែត្រក្នុងមួយម៉ោង។
- ៥- ការតាំងទីលំនៅថ្មី។
- ៦- ការធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់សត្វផ្សោត។

ហាមឃាត់ការធ្វើនេសាទក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោត ដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំលើកលែងតែការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូច។

ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូចដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទក្នុងកន្លែងការពារសត្វផ្សោតត្រូវបានកំណត់ស្របតាមមាត្រា២៨នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា២០ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពនិងការប្រើឧបករណ៍នេសាទដូចខាងក្រោម៖

- ១- ឧបករណ៍ឆក់ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារធាតុពុល។
- ២- ឧបករណ៍នេសាទមុជបាក់ឬមុជបាញ់ត្រីនៅក្នុងអន្លង់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបឬតំបន់ផ្តាថ្ម តំបន់ថ្មប៉ប្រះទឹកនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។
- ៣- ការធ្វើនេសាទរួមផ្សំបំពង់ខ្យល់ឬម៉ាស៊ីនខ្យល់។
- ៤- ឧបករណ៍នេសាទស្បែកមុង លើកលែងឧបករណ៍នេសាទគីប្លូដុង។
- ៥- ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍អូសអូសសេះសមុទ្រ។
- ៦- ការប្រើឧបករណ៍នេសាទបង្កើតថ្មីឬឧបករណ៍នេសាទដែលគ្មានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ ឬគ្មានក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬរបៀបនេសាទបែបថ្មីដែលបំផ្លាញធនធានជលផលឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

៥

- ៧- ការផ្លាស់ប្តូរ ការរំកិល ការដឹកកប់ ឬការបំផ្លាញបង្គោលព្រំប្រទល់កន្លែងណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។
- ៨- ការគាស់ ការកាយយកក្រួស ថ្ម ដី ខ្សាច់ ឬរ៉ែ ក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផល។
- ៩- ការប្រើឧបករណ៍នេសាទនិងមធ្យោបាយគ្រប់ប្រភេទ ខុសពីការកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត។
- ១០- ការផ្តល់ព័ត៌មានមិនត្រឹមត្រូវឬមិនពេញលេញក្នុងពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត វិញ្ញាបនបត្រ ឬឯកសារផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។
- ១១- សកម្មភាពដែលបំផ្លាញធនធានជលផល ឬបង្កការខូចខាតដល់បរិស្ថាន ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

មាត្រា ២១ .-

សកម្មភាពដូចខាងក្រោមអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល៖

- ១- ការចាប់ ការទិញ ការលក់ ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី កូនត្រែង កូនត្រី កូនលៀស កូនខ្យង កូនខ្លា ឬកូនឫស្សីវិសត្វផ្សេងទៀតពីធម្មជាតិ។
- ២- ការចាប់ ការទិញ ការលក់ ការប្រមូលផល ការកែច្នៃ ការធ្វើសន្និធិ ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ឬការនាំចូល នូវប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់។
- ៣- ការទិញ ការលក់ ឬការធ្វើសន្និធិ ពពួកសម្បកខ្យង ខ្លា ឬត្រី តាំងលម្អដែលជាប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់។
- ៤- ការប្រមូល ការដកហូត ការទិញ ការលក់ ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនផ្តាថ្ម។
- ៥- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អូនអូសតូ ឬអូនហ៊ីមរូមផ្សំភ្លើង ដែលធ្វើឱ្យត្រីឬវិសត្វកំពុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ។
- ៦- ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការលក់ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលបានពីវារីប្បកម្ម។ ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ២២ .-

ហាមឃាត់ការផលិត ការទិញ ការលក់ ការដឹកជញ្ជូន ការរក្សាទុកឈឺបយន្តទឹកសាប អូនអូសទឹកសាប ឧបករណ៍ឆក់ត្រី ឬឧបករណ៍នេសាទស្បែកមុង លើកលែងឧបករណ៍នេសាទគីប្លូថ្មង។

ហាមឃាត់ ការចាក់ចោល ការបោះចោល ការបង្ហូរ ឬការបាចពង្រាយទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល នូវកាកសំណល់រឹងឬរាវ ឬសារធាតុពុលដែលជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានដល់វិសត្វឬរុក្ខជាតិ ដែលនាំឱ្យមានការបំពុលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងកិច្ចព្រមព្រៀងឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា ២៣ .-

ការធ្វើទំនប់ឬរបាំងកាត់ ការចាក់ឬការលុបសមុទ្រ ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ បឹង ប្រឡាយ ឬអាងទឹកធម្មជាតិ ឬការដឹកប្រឡាយ រណ្តៅ ឬស្រះទ្រង់ទ្រាយធំ ឬការសាងសង់សំណង់ថ្មីនានា ឬការបូមទឹកដែលបង្កមហន្តរាយដល់ធនធានជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលត្រូវមានការសិក្សាវាយតម្លៃពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

✓

មាត្រា ២៤ .-

ប្រជាពលរដ្ឋ សហគមន៍នេសាទ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងអាជ្ញាធរគ្រប់ថ្នាក់ ត្រូវមានករណីយកិច្ច ចូលរួមថែរក្សានិងការពារជម្រកមច្ឆជាតិ បង្ការនិងទប់ស្កាត់ភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង។

គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការការពារភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ២៥ .-

តំបន់លិចទឹកក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកនិងព្រៃកោងកាង ត្រូវការពារសម្រាប់ដាំឬរក្សាទុកឱ្យដុះព្រៃឡើងវិញ ដើម្បីរក្សាលំនឹងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផល។

មាត្រា ២៦ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការទន្ទ្រាន ហ៊ុមព័ទ្ធកាន់កាប់ដីក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។
- ២- ការផ្តល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិកាន់កាប់ដីក្នុងនាទីព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដែលមិនអនុវត្តតាមនីតិវិធី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦នៃច្បាប់នេះ។
- ៣- ការដុត ការកាប់ឆ្ការ ការគាស់រាន ការឈូសឆាយ ឬការផ្តល់រំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។
- ៤- ការបន្សល់ទុកនូវដើមហេតុដែលអាចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។
- ៥- ការធ្វេសប្រហែស ការខ្ចីខ្ចាមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការមិនគោរពកាតព្វកិច្ចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃ លិចទឹកឬព្រៃកោងកាង។
- ៦- ការបង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដោយចេតនា។
- ៧- ការប្រមូល ការធ្វើសន្និធិ ឬការដឹកជញ្ជូនឈើ អុស ធុរុង ប្រភេទឈើព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង ជាលក្ខណៈអាជីវកម្ម ។
- ៨- ការប្រើឈើព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងជាវត្ថុធាតុដើម សម្រាប់ផ្តល់ថាមពលក្នុងរោងចក្រសិប្បកម្ម រោងចក្រ ឡ ឬមូលដ្ឋានកែច្នៃ។

មាត្រា ២៧ .-

ការផលិត ការទិញ ឬការលក់ឧបករណ៍នេសាទខ្នាតធំស្របច្បាប់ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មត្រូវមានលិខិត អនុញ្ញាត ពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

**ជំពូកទី៦
ការគ្រប់គ្រងទេសាធិកសាម**

មាត្រា ២៨ .-

ការធ្វើនេសាទទឹកសាបត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច។
- ២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម។
- ៣- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ។

5

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់តាមប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ដូចមានចែង ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទសម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំអាចត្រូវបានកែសម្រួលឬកំណត់បន្ថែមដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ២៩ .-

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលានិងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ទឹកសាប លើកលែងតែកន្លែងអភិរក្សជលផលនិងកន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលអនុញ្ញាតចំពោះតែសមាជិក សហគមន៍។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទ សាធារណៈនៅរដូវបើកនេសាទតែប៉ុណ្ណោះ។

ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចឬខ្នាតមធ្យមក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានសម្រាប់តែ សមាជិកសហគមន៍នេសាទស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទនីមួយៗ ដែលកំណត់ដោយអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទ ដែលបានកំណត់ តាមពេលវេលាជាក់លាក់ស្របតាមនីតិវិធីនិងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ការនេសាទសម្រាប់ការសិក្សាពិសោធស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន គ្រប់ទីកន្លែងនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

មាត្រា ៣០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាបដែលអនុញ្ញាតឱ្យ ធ្វើការនេសាទ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទ មានកាតព្វកិច្ចបង់ពន្ធផ្ទៃឈ្នួលនេសាទជូនរដ្ឋ និងគោរពតាម លក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការប្រគល់ដោយត្រឹមត្រូវដោយបង្កងឱ្យធ្វើនេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតាមការវិនិយោគ តាមការដេញថ្លៃ ជាសាធារណៈឬជួលតាមការព្រមព្រៀងចំពោះដោយត្រឹមត្រូវដោយបង្កងដែលគ្មានអ្នកដេញថ្លៃ។

នីតិវិធីនៃការវិនិយោគ ការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ឬការជួលតាមការព្រមព្រៀង និងការបង់ថ្លៃឈ្នួល នេសាទត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ៣១ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទដោយត្រឹមត្រូវដោយបង្កង ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ សៀវភៅបន្ទុក និងសៀវភៅកត់ត្រាស្ថិតិផលនេសាទ។ រាល់ការធ្វើនេសាទដោយត្រឹមត្រូវដោយបង្កង ត្រូវកត់ត្រាស្ថិតិផលនេសាទ នៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងគោរពតាមលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតនិងសៀវភៅបន្ទុក។

Handwritten mark or signature at the bottom right corner.

គំរូសៀវភៅបន្តកងាយត្រីបូជាយបង្កង ត្រូវរៀបចំឡើងដោយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងមានការចូលរួមពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៣២ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប៖

- ១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំក្នុងរដូវបិទនេសាទ។
- ២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំក្នុងកន្លែងនេសាទសាធារណៈ។
- ៣- ការធ្វើនេសាទដោយត្រីបូជាយបង្កងខុសទីតាំងដែលបានកំណត់។
- ៤- ការធ្វើនេសាទឬការប្រើឧបករណ៍នេសាទដែលរាំងស្ទះផ្លូវនាវាចរណ៍ឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំ របាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អូនលាតសន្ធឹងលើសពី២/៣(ពីរភាគបី)នៃទទឹងមុខទឹកអូរ ព្រែក ឬស្ទឹង។
- ៥- ការធ្វើនេសាទដោយមងបោះ មងកាំង ឬមងពស់ថ្លាន់ ឬមង៣(បី)ជាន់គ្រប់ប្រភេទ។
- ៦- ការធ្វើនេសាទដោយមងដែលមានក្រឡាធំជាង១៥(ដប់ប្រាំ)សង់ទីម៉ែត្រ។
- ៧- ការធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែចងគ្រប់ប្រភេទឱ្យមានរំញ័រ ឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដែលបង្កលក្ខណៈ ឱ្យត្រីផ្តើល។
- ៨- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អូនឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អូនខុសទីតាំង ប្រវែង ទំហំ ក្រឡា ឬពេលវេលាដែលបានកំណត់។
- ៩- ការធ្វើនេសាទដោយអូនអូសឬឈិបយន្តនៅទឹកសាប។
- ១០- ការដាក់សម្រាស់ឬការធ្វើនេសាទដោយប្រើភ្លើងរួមផ្សំឬមធ្យោបាយផ្សេងទៀត សម្រាប់ទាក់ទាញត្រី ឬវារីសត្វផ្សេងទៀត។
- ១១- ការធ្វើនេសាទដោយបូម បាច ពង្រឹងផ្នែកណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលអាចបង្កឬធ្វើ ឱ្យមហន្តរាយដល់ធនធានជលផលដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។
- ១២- ការធ្វើនេសាទដោយទំនប់រួមផ្សំនឹងឧបករណ៍នេសាទដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ធនធានជលផល។
- ១៣- ការធ្វើនេសាទដែលនាំឱ្យរាំងស្ទះចរាចរណ៍ត្រីនៅតំបន់បឹងទន្លេសាប។

មាត្រា ៣៣ .-

ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អូនឬការធ្វើនេសាទរួមផ្សំរបាំងព្រួលឬរបាំងសាច់អូន នៅក្នុងតំបន់ គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបានតាមប្រវែង ទំហំ ក្រឡានៃឧបករណ៍នេសាទ ពេលវេលា និង ទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ប្រវែង ទំហំ ក្រឡានៃឧបករណ៍នេសាទ ពេលវេលា និងទីតាំងដែល អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍ម៉ាញ់ នាម ជន មងក្រឡក មងអូស អូន ឈ្នាំងអូសលៀសឬខ្លៅនៅ ទឹកសាបដែលអូសឬញោចដោយប្រើកម្លាំងម៉ាស៊ីន អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើតាមកម្លាំងម៉ាស៊ីន ពេលវេលា និងទីតាំងដែល អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទ។ កម្លាំងម៉ាស៊ីន ពេលវេលា និងទីតាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

Handwritten mark or signature at the bottom right corner.

មាត្រា ៣៤ .-

រដ្ឋបិទនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលផឹកសាប ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមិថុនា ដល់ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ចំពោះតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលផឹកសាបដែលស្ថិតនៅ ខាងជើងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ។

២- ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ចំពោះតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលផឹកសាបដែលស្ថិតនៅ ខាងត្បូងខ្សែស្របទន្លេចតុមុខ។

រដ្ឋបិទនេសាទតាមតំបន់ផ្សេងទៀតត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រជាក់លាក់។

ជំពូកទី៧

ការគ្រប់គ្រងនេសាទសមុទ្រ

ផ្នែកទី១

ការគ្រប់គ្រងការធ្វើនេសាទ នាវានេសាទ និងនាវាកំពុងជំនួញនិងការនេសាទ

មាត្រា ៣៥ .-

ការធ្វើនេសាទសមុទ្រ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច។
- ២- ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម។
- ៣- ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់តាមប្រភេទឧបករណ៍នេសាទឬនាវានេសាទ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើ នេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ អាចត្រូវបានកែសម្រួលឬកំណត់បន្ថែម ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សម្រាប់ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម និងខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៣៦ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ឬប្រើនាវាកំពុងជំនួញនិងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាត មានកាតព្វកិច្ចបង់ពន្ធច្រៃឈ្នួលនេសាទជូនរដ្ឋ និង គោរពតាមលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ។ ចំពោះការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមាន លិខិតអនុញ្ញាត។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធ នឹងការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៣៧ .-

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលានិងគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល សមុទ្រ លើកលែងតែកន្លែងអភិរក្សជលផលនិងកន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលអនុញ្ញាតចំពោះតែសមាជិក សហគមន៍។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យមអាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ពេលវេលាក្នុងកន្លែងនេសាទសាធារណៈនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ លើកលែងអូនអូស ឈិបយន្ត និងឈ្មាងអូសគ្រែង គ្រី ឬលៀស អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរចំពោះតែទីតាំងដែលបានកំណត់ដាក់លាក់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូចឬខ្នាតមធ្យម ក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានសម្រាប់តែសមាជិកសហគមន៍នេសាទ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទនីមួយៗដែលកំណត់ដោយអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានតែក្នុងកន្លែងនេសាទសមុទ្រក្រៅ។

ការនេសាទសម្រាប់ការសិក្សាពិសោធស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ទីកន្លែងនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ លុះត្រាមានការអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

មាត្រា ៣៨ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទលាតសន្ធឹងកាត់ព្រែកឬស្ទឹងនៃកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ ត្រូវបើកមុខទឹកយ៉ាងតិច ១/២ (មួយភាគពីរ) នៃប្រវែងទទឹងព្រែកឬស្ទឹងនៅពេលទឹកនាច ដើម្បីឱ្យជលយានធ្វើចរាចរណ៍និងត្រូវរុះរើឧបករណ៍នេសាទចេញឱ្យអស់មុនថ្ងៃផុតកំណត់នៃលិខិតអនុញ្ញាត។

មាត្រា ៣៩ .-

- ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោមក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ៖
 - ១- ការធ្វើនេសាទឬប្រើឧបករណ៍នេសាទដែលរាំងស្ទះផ្លូវនាវាចរណ៍។
 - ២- ការធ្វើនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀតក្នុងតំបន់ស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម ដែលប៉ះពាល់ដល់ការលូតលាស់នៃស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម។
 - ៣- ការចូលសំចតនាវាដោយបោះយុថ្កាក្នុងតំបន់ផ្កាថ្ម។
 - ៤- ការបំផ្លាញស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្មដោយសកម្មភាពផ្សេងទៀត។
 - ៥- ការធ្វើនេសាទដោយមងឬអូនដែលមានក្រឡាតូចជាង ១,៥ (មួយក្បៀសប្រាំ) សង់ទីម៉ែត្រលើកលែងតែអូនកាកីម។
 - ៦- ការធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍អូនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្មាងអូសគ្រែង គ្រី ឬលៀស នៅកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរក្រៅទីតាំងដែលបានកំណត់។
 - ៧- នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ធ្វើសកម្មភាពខុសពីកន្លែងនេសាទដែលបានកំណត់។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ អាចអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាពដែលមានកំណត់ក្នុងចំណុចទី៣ នៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ។

មាត្រា ៤០ .-

វិធាននៃការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សជលផលសមុទ្រ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

Handwritten mark or signature.

មាត្រា ៤១ .-

នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- នាវាខ្នាតតូច។
- ២- នាវាខ្នាតមធ្យម។
- ៣- នាវាខ្នាតធំ។

ប្រភេទនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដូចមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់នេះ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រភេទនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទអាចត្រូវបានកែសម្រួលដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៤២ .-

ការនាំចូលនាវាខ្នាតធំសម្រាប់ធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។

ការនាំចូលនាវាខ្នាតមធ្យមសម្រាប់ធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

នីតិវិធីនៃការស្នើសុំនាំចូលនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៤៣ .-

នាវាខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ មុនផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឧបករណ៍នេសាទនិងសម្ភារៈរួមផ្សំសម្រាប់ធ្វើនេសាទពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

នីតិវិធីសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃឧបករណ៍នេសាទនិងសម្ភារៈរួមផ្សំសម្រាប់ធ្វើនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៤៤ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយប្រើនាវាសញ្ជាតិខ្មែរខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវ៖

- ១- មានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល បន្ទាប់ពីទទួលបានការណែនាំនិងបណ្តុះបណ្តាលពាក់ព័ន្ធនឹងបទប្បញ្ញត្តិអន្តរជាតិនានាដែលបុគ្គលធ្វើនេសាទត្រូវអនុវត្ត។
- ២- អនុវត្តតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធដែលនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ធ្វើសកម្មភាព។
- ៣- អនុវត្តតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ការរស់នៅ និងសុវត្ថិភាពលើផ្ទៃសមុទ្រលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងធានាថាកម្មករនៅលើនាវាឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ មិនមានការរំលោភដោយការបង្ខិតបង្ខំ ការជួញដូរមនុស្ស ឬការប្រើពលករជាទាសករ។
- ៤- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់នាវា និងកំណត់អត្តសញ្ញាណនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

5

៥- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើរបាយការណ៍អំពីផលនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ ទីតាំងនាវា តំបន់ធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

៦- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការបំពាក់និងដំណើរការឧបករណ៍តាមដាននាវាឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទ។

៧- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការប្រើកំពង់ផែនេសាទ រួមទាំងការឡើងនិងផ្ទេរផល ផលិតផល ជលផល។

៨- រាយការណ៍អំពីទីតាំងប្រតិបត្តិការនៃការធ្វើនេសាទ ទិញ និងលក់ផលនេសាទ ព្រមទាំងសកម្មភាព ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

៩- រក្សាទុកលិខិតអនុញ្ញាតច្បាប់ដើមឬច្បាប់ថតចម្លងផ្លូវការនៅក្នុងនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទគ្រប់ពេលក្នុងអំឡុងពេលលិខិតអនុញ្ញាតនៅមានសុពលភាពនិងនាយនាវា ត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រី ជលផលមានសមត្ថកិច្ចតាមការស្នើសុំ។

មាត្រា ៤៥ .-

អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ក្នុងករណីណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- នាវាមិនបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវឬចុះបញ្ជីច្រើនប្រទេស។
- ២- បុគ្គលឬនាវាត្រូវបានសង្ស័យធ្វើការនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ ឬមានក្នុងបញ្ជីនាវាខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។
- ៣- នាវាមិនអនុលោមតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ស្ថានភាពរស់នៅ ឬសុវត្ថិភាព លើផ្ទៃសមុទ្រ។
- ៤- បុគ្គលឬនាវាបរទេសដែលត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់នៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដោយបានល្បួងកហូត លិខិតអនុញ្ញាត។
- ៥- បុគ្គលស្នើសុំមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយបុគ្គលឬនាវាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល ឬមិនគោរពតាមសេចក្ដីសម្រេចពិន័យអន្តរករណ៍ឬសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ។

មាត្រា ៤៦ .-

ក្នុងករណីមានកិច្ចព្រមព្រៀងឬសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្ដីពីការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចធ្វើសកម្មភាពបាននៅកន្លែងនេសាទដែលបានកំណត់។

មាត្រា ៤៧ .-

នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទ ឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចចូលចតកំពង់ផែនេសាទដែលបានកំណត់ត្រូវជូនដំណឹងមុន២៤ ម៉ោងដល់មន្ត្រីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

នាវាដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលចត មុននឹងចាកចេញ ត្រូវជូនដំណឹងមុន១២ (ដប់ពីរ) ម៉ោង មកអង្គការ ជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

Handwritten mark or signature.

ផ្នែកទី២
ការអន្តេត ការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យ

មាត្រា៤៨ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ ត្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់និងកំណត់អត្តសញ្ញាណនាវាឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា៤៩ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រ កម្ពុជាអាចធ្វើសកម្មភាពបាន លុះត្រាតែដាក់សញ្ញាសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឧបករណ៍នេសាទ។

លក្ខណៈបច្ចេកទេសកំណត់សញ្ញាសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឧបករណ៍នេសាទត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៥០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង ជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវកត់ត្រានូវទិន្នន័យ ស្ថិតិ និងព័ត៌មានអំពីតំបន់នេសាទ រយៈពេលនេសាទ ផលនេសាទ និងឧបករណ៍នេសាទក្នុងសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងត្រូវផ្តល់ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល តាមពេលវេលា កំណត់។

បុគ្គលដែលប្រើនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាព ពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពនៃ ការរេចខ្ទប់ កែច្នៃ ផ្ទេរ ឬការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលរួមទាំងការផ្តល់សេវាកម្មនាវិក ប្រេងឥន្ធនៈ និង ការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងទៀតក្នុងសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងត្រូវផ្តល់ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល តាមពេលវេលាកំណត់។

មាត្រា៥១ .-

នាយនាវានេសាទធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងតំបន់ គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវ៖

- ១- រក្សាទុកសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទតាមនាវានិងត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានជាភាសាខ្មែរឬអង់គ្លេស។
- ២- ថែរក្សាសៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទនិងត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលឬអ្នកសង្កេតការណ៍ តាមការស្នើសុំ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យឬធ្វើអធិការកិច្ច។
- ៣- ប្រគល់សៀវភៅស្ថិតិផលនេសាទជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការឡើងផលនេសាទ។

នាយនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសកម្មភាព ពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជា ត្រូវ៖

- ១- រក្សាទុកសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទតាមនាវា និងត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានជាភាសាខ្មែរ ឬអង់គ្លេស។
- ២- ថែរក្សាសៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ និងត្រូវបង្ហាញដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ឬអ្នកសង្កេតការណ៍តាមការស្នើសុំ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យឬធ្វើអធិការកិច្ច។

៨

៣- ប្រគល់សៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ជូនមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលបន្ទាប់ពីបញ្ចប់សកម្មភាព។

មាត្រា ៥២ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ម្ចាស់កន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលឯកជន អ្នកនេសាទ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាននិងទិន្នន័យពីការធ្វើនេសាទ។

មាត្រា ៥៣ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវតម្រូវឱ្យប្រតិបត្តិករនាវាបរទេសដែលធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់ដែលបានកំណត់ មានអ្នកសង្កេតការណ៍នៅលើនាវា។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវបង្កើតកម្មវិធីសម្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍ក្នុងការប្រមូល កត់ត្រានិងរាយការណ៍អំពីព័ត៌មានជាក់លាក់ ដើម្បីតាមដានសកម្មភាពនេសាទ និងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

នីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តមុខងារនៃអ្នកសង្កេតការណ៍និងប្រតិបត្តិករ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៥៤ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវាខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំត្រូវបំពាក់ឧបករណ៍តាមដាននាវានៅលើនាវានេសាទនិងរក្សាឱ្យមានដំណើរការជាប្រចាំក្នុងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជានិងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ។

ការកំណត់ឧបករណ៍តាមដាននាវា លក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេស និងវិធានសម្រាប់ប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធតាមដាននាវាត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៥៥ .-

នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលមិនធ្លាប់ប្រើកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដើម្បីឡើងផល ផលិតផលជលផល ផ្ទេរ រេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃផលនេសាទ ឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទ ជាអាទិ៍ការចាក់ប្រេង តំនួនៈ ការផ្គត់ផ្គង់ ការជួសជុល និងការថែទាំ អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រើកំពង់ផែនេសាទបាន លុះត្រាតែ៖

- ១- ចូលកំពង់ផែនេសាទដែលបានកំណត់សម្រាប់នាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ដែលបានផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។
- ២- ប្រតិបត្តិករនាវាបានជូនដំណឹងមុន២៤ (ម្ភៃបួន) ម៉ោងដល់អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។
- ៣- ប្រតិបត្តិករនាវាបង្ហាញលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាវាចូលកំពង់ផែដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល នៅពេលនាវាមកដល់។

មាត្រា ៥៦ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវបដិសេធនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងការចូលចតនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណី៖

- ១- មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា នាវានោះបានធ្វើការនេសាទឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។
- ២- នាវាមានក្នុងបញ្ជីឈ្មោះនាវាខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។

✓

ទោះបីមានករណីដូចក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះក៏ដោយ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិឱ្យនាវា ខាងលើចូលចតក្នុងកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណី៖

១- ធ្វើអធិការកិច្ចនាវានិងចាត់វិធានការសមស្របអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដើម្បីបង្ការ ទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និង គ្មានបញ្ញត្តិ។

២- មានឧបទ្វហេតុប្រធានសក្តិ នាវាអាចចូលចតនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជាក្នុងអំឡុងពេលជាក់ស្តែង។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលសហការជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធអាចហាមឃាត់នាវានេសាទបរទេសឬនាវា បរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទចូលកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ក្នុងករណីដែលនាវានោះអនុវត្តផ្ទុយនឹងវិធានការ គ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ឬរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិដែលមិនមែនជាសមាជិកឬ ជាភាគីដែលមិនសហការជាមួយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ លើកលែងតែពិនិត្យឃើញថាផលនេសាទ នៅលើនាវាបានមកពីការធ្វើនេសាទស្របតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។

មាត្រា ៥៧ .-

អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលអាចបដិសេធនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទដែលមិនធ្លាប់ប្រើកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដើម្បីឡើងផល ផលិតផលជលផល ផ្ទេរ វេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃ ផលនេសាទ ឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទ ជាអាទិ៍ការចាក់ប្រេងឥន្ធនៈ ការផ្គត់ផ្គង់ ការជួសជុល និងការថែទាំ ក្នុងករណី៖

១- នាវាមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទដែលចេញដោយរដ្ឋ ម្ចាស់ទង់ជាតិហួសសុពលភាព។

២- នាវាគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ស្ថិតក្រោមច្បាប់នេះ។

៣- មានភស្តុតាងបង្ហាញថា ផលនេសាទនៅលើនាវាបានពីការធ្វើនេសាទលើសនឹងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ក្នុងដែនយុត្តាធិការនៃរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ។

៤- រដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនៃនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ មិនបានឆ្លើយតប តាមការស្នើសុំពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ទោះជាផលនេសាទនៅលើនាវាបានពីការនេសាទតាម លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ក៏ដោយ។

៥- មានហេតុផលច្បាស់លាស់ថា នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទបានធ្វើការនេសាទ ខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិឬធ្វើសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ លើកលែងតែបុគ្គល ដែលប្រើនាវាមានភស្តុតាងបង្ហាញថាបានធ្វើសកម្មភាពត្រឹមត្រូវតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។

ទោះបីមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនៃមាត្រានេះ អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលអាចអនុញ្ញាតឱ្យ នាវាប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទសម្រាប់សុវត្ថិភាពនាវានិងសុខភាពនាវិក ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ឬចោលកាក សំណល់លើនាវានៅទីតាំងដែលបានកំណត់។

មាត្រា ៥៨ .-

ករណីនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានបដិសេធការចូលចតនៅ កំពង់ផែនេសាទឬប្រើសេវាកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋ ម្ចាស់ទង់ជាតិ ឬរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរជាបន្ទាន់ ឬអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ឬអង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ តាមពេលវេលាសមស្រប។

៥

ករណីនានានៃសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ត្រូវបានបដិសេធការប្រើសេវាកំពង់ផែ នេសាទកម្ពុជា បន្ទាប់ពីការធ្វើអធិការកិច្ច អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកផលផលត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍អធិការកិច្ច ទៅរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវបញ្ជូនរបាយការណ៍ទៅរដ្ឋម្ចាស់ឆ្នេរ អង្គការគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់ តំបន់ អង្គការអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ឬរដ្ឋសញ្ជាតិនៃនាយនាវា។

មាត្រា ៥៩ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចផលផលត្រូវផ្តល់អាទិភាពក្នុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចចំពោះនាវានេសាទបរទេសឬនាវា បរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅកំពង់ផែនេសាទកម្ពុជា ដូចខាងក្រោម៖

- ១- នាវាធ្លាប់បានបដិសេធការចូលចតឬប្រើកំពង់ផែនេសាទដែលស្ថិតក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋ ផ្សេងទៀត។
- ២- ការស្នើសុំធ្វើអធិការកិច្ចពីរដ្ឋដទៃប្រអង្គការគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់តំបន់ ពិសេសការស្នើសុំដែល មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថានាវាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។
- ៣- នាវាផ្សេងទៀតដែលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើនេសាទឬសកម្មភាព ពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។
- ៤- នាវាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ផ្សេងទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា ៦០ .-

ក្នុងពេលធ្វើអធិការកិច្ចលើនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅកំពង់ផែ នេសាទកម្ពុជា មន្ត្រីអធិការកិច្ចផលផល ត្រូវ៖

- ១- បង្ហាញឯកសារកំណត់អត្តសញ្ញាណដល់នាយនាវា មុនពេលធ្វើអធិការកិច្ច។
- ២- អញ្ជើញតំណាងរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិនៃនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ចូលរួមធ្វើអធិការកិច្ច ក្នុងករណីចាំបាច់។
- ៣- ចៀសវាងការរំខាននាយនាវាក្នុងការទាក់ទងទៅអាជ្ញាធរនៃរដ្ឋម្ចាស់ទង់ជាតិ ដោយអនុលោមតាម ច្បាប់អន្តរជាតិ។
- ៤- ត្រួតពិនិត្យគ្រប់ទីកន្លែងនៃនាវា ដូចជាផលនេសាទ ឧបករណ៍នេសាទ សម្ភារៈ និងឯកសារ ឬ កំណត់ត្រាលើនាវា ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការបញ្ជាក់ពីសកម្មភាពអនុវត្តស្របតាមវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្ស។
- ៥- តម្រូវឱ្យនាយនាវា សហការ និងសម្របសម្រួលក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ បង្ហាញសម្ភារៈ និង ឯកសារពាក់ព័ន្ធតាមការតម្រូវ។
- ៦- ខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់លទ្ធភាព ចៀសវាងនូវការពន្យារពេល ការរំខាន ឬបង្កការលំបាកដែលនាំឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់គុណភាពផលនេសាទនៅលើនាវា។
- ៧- ខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់លទ្ធភាពក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនាយនាវាឬនាវិកសំខាន់ៗ ក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវមានអ្នកបកប្រែ។
- ៨- អនុវត្តការធ្វើអធិការកិច្ចដោយយុត្តិធម៌ តម្លាភាព និងមិនរើសអើង។

មាត្រា ៦១ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទនៅក្នុងតំបន់ក្រៅដែន មត្តិការជាតិ

Handwritten mark or signature at the bottom right corner.

១- ត្រូវសហការឱ្យបានពេញលេញក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ចនៅកំពង់ផែនេសាទនៃរដ្ឋដទៃ តាមច្បាប់ និងនីតិវិធីនៃរដ្ឋម្ចាស់ផ្ទះ។

២- ហាមឡើង វេចខ្ចប់ ឬកែច្នៃផល ផលិតផលជលផលឬប្រើសេវាផ្សេងៗនៅកំពង់ផែនេសាទនៃ រដ្ឋដទៃ ដែលទទួលស្គាល់ដោយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ក្នុងករណីអនុវត្តផ្ទុយនឹងលិខិតុបករណ៍ ថ្នាក់តំបន់ ឬអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការរដ្ឋម្ចាស់កំពង់ផែនេសាទ។

នៅពេលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធ និងការនេសាទ បានធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និង គ្មានបញ្ញត្តិនិងកំពុងស្វែងរកការចូលចតឬកំពុងស្ថិតក្នុងកំពង់ផែនេសាទនៃរដ្ឋដទៃ អង្គការជំនាញទទួល បន្ទុកជលផលត្រូវស្នើរដ្ឋនោះធ្វើអធិការកិច្ចឬចាត់វិធានការស្របតាមលិខិតុបករណ៍ថ្នាក់តំបន់ឬអន្តរជាតិ។

នៅពេលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់សង្ស័យនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធ និងការនេសាទ បានធ្វើការនេសាទឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និង គ្មានបញ្ញត្តិ អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវស្នើអង្គការឱ្យបានពេញលេញនិងចាប់រហ័ស។ ក្នុងករណី មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ។

ផ្នែកទី៣

ការធ្វើប្រតិបត្តិការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល

មាត្រា ៦២ .-

ការឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវធ្វើនៅកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។ ចំពោះការឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធ និងការនេសាទខ្នាតតូច អាចប្រព្រឹត្តទៅនៅគ្រប់ទីកន្លែង លើកលែងតែកន្លែងហាមឃាត់ដែលកំណត់ដោយ អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលនិងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ។

ប្រតិបត្តិការនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំបរទេស បន្ទាប់ពីបានឡើងផល ផលិតផលជលផល ត្រូវធ្វើប្រតិបត្តិការទំនាក់ទំនងការឡើងផល ផលិតផលជលផល ជូនអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុក ជលផល។

ការកំណត់កំពង់ផែនេសាទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្រើកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទ ឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៦៣ .-

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលដោយនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬក្នុងកំពង់ផែនេសាទឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផលកម្ពុជា ត្រូវហាមឃាត់ លើកលែងតែនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទមានលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទេរពីអង្គការ ជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលពីនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ក្នុងតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិក្នុងកំពង់ផែនេសាទបរទេស ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួល បន្ទុកផលផល និងត្រូវផ្ទេរនៅ៖

- ១- សមុទ្រអន្តរជាតិដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃអង្គការគ្រប់គ្រងផលផលថ្នាក់តំបន់ អនុលោមតាម លក្ខខណ្ឌនៃការផ្ទេរដែលកំណត់ដោយអង្គការថ្នាក់តំបន់នោះ។
- ២- សមុទ្រដែលស្ថិតក្នុងដែនអធិបតេយ្យឬក្រោមយុត្តាធិការនៃរដ្ឋដទៃ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពី ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ។
- ៣- កំពង់ផែនេសាទបរទេសដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ បរទេស។

ប្រតិបត្តិករនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទកម្ពុជាឬបរទេស បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ត្រូវធ្វើប្រតិវិធីអំពីការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ជូនអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកផលផល។

នីតិវិធី លក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងបែបបទនៃការធ្វើប្រតិវិធីអំពីការឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ថ្ងៃកទី៤
ការការពារបុគ្គលដែលធ្វើការងារលើនាវានេសាទ
និងនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ

មាត្រា ៦៤ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទបរទេសឬនាវាបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចជ្រើសរើសពលរដ្ឋខ្មែរ ឱ្យធ្វើការលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខឬតំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការ ជាតិ និងត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា ៦៥ .-

បុគ្គលដែលប្រើនាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរឬនាវាសញ្ជាតិខ្មែរពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ អាចជ្រើសរើសបុគ្គល ឱ្យធ្វើការលើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងផលផលសមុទ្រកម្ពុជាឬតំបន់ក្រៅដែន យុត្តាធិការជាតិ និងត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភាគី។

ជំពូកទី៨
សហគមន៍នេសាទ

មាត្រា ៦៦ .-

ពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់រូបមានសិទ្ធិរួមគ្នាស្នើសុំបង្កើតសហគមន៍នេសាទ ដោយឈរលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីទទួលបានសិទ្ធិគ្រប់គ្រង អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានផលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងផលផលនៅតាម មូលដ្ឋានប្រកបដោយនិរន្តរភាពសំដៅលើកម្មសំដៅភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋាន។

សហគមន៍នេសាទ គឺជាសហគមន៍កសិកម្មដែលត្រូវបានបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងស្របតាមច្បាប់ស្តីពី សហគមន៍កសិកម្ម។

5

មាត្រា ៦៧ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល មានភារកិច្ចកំណត់ព្រំប្រទល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទឱ្យមានទំហំ សមស្រប ផ្អែកតាមសក្តានុពលនៃធនធានជលផលនិងតម្រូវការប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍ ដោយ មានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីស្នើសុំសេចក្តីសម្រេចបង្កើតកន្លែងសហគមន៍នេសាទ ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមានសិទ្ធិចេញលិខិតប្រគល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ ឱ្យសហគមន៍ ប្រើប្រាស់ផ្តាច់មុខ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលមានសិទ្ធិដកហូតកន្លែងសហគមន៍នេសាទមកវិញ។

មាត្រា ៦៨ .-

សហគមន៍នេសាទត្រូវប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទរបស់ខ្លួនឱ្យមាននិរន្តរភាព ស្របតាមលក្ខខណ្ឌ ចែងក្នុងលិខិតប្រគល់កន្លែងសហគមន៍នេសាទដែលកំណត់ដោយអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ត្រូវតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃ ការប្រើប្រាស់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ។

មាត្រា ៦៩ .-

សហគមន៍នេសាទគ្មានសិទ្ធិលក់ ដោះដូរ ជួល ធ្វើអំណោយ ប្រវាស់ បែងចែក ផ្ទេរ ឬបញ្ចាំកន្លែង សហគមន៍នេសាទ ឬយកកន្លែងសហគមន៍នេសាទធ្វើជាកម្មសិទ្ធិឯកជន ឬចុះកិច្ចព្រមព្រៀងដែលពាក់ព័ន្ធនឹង កន្លែងសហគមន៍នេសាទជាមួយបុគ្គលណាមួយឡើយ។

ចំពោះការសិក្សាស្រាវជ្រាវឬការអភិវឌ្ឍក្នុងកន្លែងសហគមន៍នេសាទ សហគមន៍នេសាទត្រូវស្នើសុំ អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលធ្វើជាតំណាងក្នុងការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបុគ្គល បន្ទាប់ពីមានការ ឯកភាពពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

**ជំពូកទី ៩
ការគ្រប់គ្រងនារីវប្បកម្ម**

មាត្រា ៧០ .-

ការធ្វើវារីវប្បកម្មទឹកសាបនិងសមុទ្រត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាខ្នាតតូច ខ្នាតមធ្យម ឬខ្នាតធំ។
ការធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតតូចមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត លើកលែងតែការបង្កាត់ឬការភ្ជាស់វារីវប្បកម្ម ពូជថ្មីនាំចូល ប៉ុន្តែត្រូវចុះបញ្ជី គោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីសកម្មភាព មកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ដើម្បីកត់ត្រាក្នុងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ។

បុគ្គលដែលធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុក ជលផល និងត្រូវគោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត។
បទបញ្ជាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ចំណាត់ថ្នាក់វារីវប្បកម្មនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ ការផ្ទេរ និងការបញ្ចប់លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើវារីវប្បកម្ម ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

✍

មាត្រា ៧១ .-

ការធ្វើវារីវប្បកម្មវិជ្ជាគម្រោងដែលជាប្រភេទធនធានផលជលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល។

ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនាំចូល នាំចេញប្រភេទធនធានផលជលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលបានមកពីការធ្វើវារីវប្បកម្មត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយតេសចំពោះប្រភេទដែលមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយតេស។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត សម្រាប់ធ្វើវារីវប្បកម្មនៃប្រភេទធនធានផលជលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៧២ .-

ការវិនិយោគវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងផលជលដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិឯកជន ត្រូវមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៧៣ .-

បុគ្គលដែលធ្វើវារីវប្បកម្មខ្នាតមធ្យមនិងខ្នាតធំ ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ១- ធានាអនាម័យ គុណភាព និងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម។
- ២- ប្រើពូជវិជ្ជាគម្រោងដែលមានគុណភាពសម្រាប់ការធ្វើវារីវប្បកម្ម។
- ៣- កត់ត្រារាល់ស្ថិតិវារីវប្បកម្មនៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិវារីវប្បកម្មនិងរាយការណ៍ជូនមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល តាមពេលកំណត់។
- ៤- រាយការណ៍និងផ្តល់សំណាកវិជ្ជាគម្រោងដែលសង្ស័យមានជំងឺឬមានជំងឺឆ្លងប្រូតូភាតជូនមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល ដើម្បីពិសោធស្រាវជ្រាវបញ្ជាក់ពីសុខភាព គុណភាព សុវត្ថិភាព និងរោគសាស្ត្រ។
- ៥- គោរពតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេសនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការធ្វើវារីវប្បកម្ម។
- ៦- គោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្សេងទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៧៤ .-

បុគ្គលដែលនាំចូល នាំចេញ និងនាំឆ្លងកាត់ពូជវិជ្ជាគម្រោង ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល។

រាល់ការនាំចូលនិងការនាំឆ្លងកាត់ពូជវិជ្ជាគម្រោងត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព។

រាល់ការនាំឆ្លងកាត់ពូជវិជ្ជាគម្រោងត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់ សន្និសីទ អនុសញ្ញា និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រសុខភាព លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល នាំចេញ និងនាំឆ្លងកាត់ពូជវិជ្ជាគម្រោងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៧៥ .-

បុគ្គលដែលផលិត នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ចែកចាយ ឬលក់ដុំ លក់រាយ ចំណីអាស៊ីតឬឱសថវិសេត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកផលជល។

រាល់ការផលិតឬនាំចូលប្រភេទចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់។ ចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីគ្រប់ប្រភេទដែលស្នើចុះបញ្ជី ត្រូវឆ្លងកាត់ការធ្វើវិភាគ ផ្ទៀងផ្ទាត់សមាសធាតុ ឬសារធាតុសកម្មនៅមន្ទីរពិសោធន៍ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

ចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីដែលមានទិន្នន័យមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់វាយតម្លៃលើសំណើសុំចុះបញ្ជី តម្រូវឱ្យធ្វើការសាកល្បងប្រសិទ្ធភាពនិងសុវត្ថិភាពនៅមន្ទីរពិសោធន៍ឬស្ថានីយពិសោធន៍ដែលមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវកំណត់ពីសារសាកល្បងប្រសិទ្ធភាពនិងគោលការណ៍ណែនាំ សម្រាប់វិភាគចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជី។

នីតិវិធីនៃការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតនិងការគ្រប់គ្រង ការផលិត នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ ឬលក់ដុំ លក់រាយ និងការចុះបញ្ជីចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៧៦ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការលែងវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីដែលមិនមែនជាពូជក្នុងប្រទេសចូលទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។
- ២- ការផលិត ការនាំចូល ការនាំចេញ ការចែកចាយ ឬការប្រើចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីដែលមាន សារធាតុជំរុញការលូតលាស់ខុសប្រក្រតី ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។
- ៣- ការបង្កើនឬការបោះចោលនូវសារធាតុពុល កាកសំណល់វារីប្យកម្ម ឱសថវាវីសត្រូវចុះបញ្ជី និងឧបករណ៍ សម្ភារៈទៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនិងពុំបានកែលម្អគុណភាពទឹកស្របតាម បទបញ្ជាបច្ចេកទេស និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបណ្តាលឱ្យពុលឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់វាវីសត្រូវចុះបញ្ជីវិវត្តជាតិ។
- ៤- ការប្រើកូនត្រីឬកូនវាវីសត្រូវផ្សេងទៀតដែលបានពីការនេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និង គ្មានបញ្ញត្តិ ដើម្បីផលិតជាម្សៅត្រី ខ្លាញ់ត្រី ឬចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីក្នុងការធ្វើវារីប្យកម្ម។
- ៥- ការប្រមូលផល ការទិញ ការលក់ ការធ្វើអំណោយ ឬការចែកចាយនូវផល ផលិតផលវារីប្យកម្ម ដែលមានជំងឺ ឬមានជាតិពុល ឬមានផ្ទុកសំណល់គីមីលើសកម្រិតកំណត់។
- ៦- ការកែតម្រូវប្រភេទដើម អត្តសញ្ញាណ ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម សម្បកវេចខ្ចប់ សារធាតុឬសមាសធាតុផ្សំ របស់ចំណីវាវីសត្រូវចុះបញ្ជីដែលប្រើក្នុងការធ្វើវារីប្យកម្ម។
- ៧- ការធ្វើវារីប្យកម្មប្រភេទវាវីជាតហាមឃាត់។

មាត្រា ៧៧ .-

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវចេញសេចក្តីប្រកាសស្តីពីការឆ្លងឬការរោគគ្បាតជំងឺវាវីសត្រូវ ណាមួយ តាមសំណើរបស់អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល។

អង្គការជំនាញទទួលបន្ទុកជលផលត្រូវផ្សព្វផ្សាយនិងចាត់វិធានការបង្ការ ការទប់ស្កាត់ និងការការពារ ការឆ្លងឬការរោគគ្បាតជំងឺវាវីសត្រូវ។

ករណីចាំបាច់ រាល់កើតមានជំងឺធ្ងន់ធ្ងរចំពោះវាវីសត្រូវដែលបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់សុខភាពសាធារណៈ និងបរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាលនិងក្រសួង បរិស្ថាន ដើម្បីចាត់វិធានការបង្ការនិងទប់ស្កាត់ការរីករាលដាល។

ជំពូកទី១០

ការគ្រប់គ្រងផល ផលិតផលជលផល

មាត្រា៧៨ .-

អង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកផលផល មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យគុណភាព និងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផលនៃការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ការនាំចូល និងការនាំឆ្លងកាត់។

នីតិវិធីនិងលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផល ផលផលនៃការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ការនាំចូល និងការនាំឆ្លងកាត់ ជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា៧៩ .-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុក ផលផល លើកលែងតែអាជីវកម្មលក្ខណៈគ្រួសារ ដែលមិនតម្រូវឱ្យមានលិខិតអនុញ្ញាត។

ចំពោះប្រភេទផល ផលិតផលជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ដែលស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយភេស ត្រូវអនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយភេសនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

មាត្រា៨០ .-

បុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម៖

- ១- អនុវត្តគោលការណ៍អនាម័យនិងផលិតកម្មល្អ។
- ២- ធានាស្តង់ដារអនាម័យនិងសុវត្ថិភាពអាហារ។
- ៣- ធានាការវេចខ្ចប់និងដាក់ស្លាកសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មលើផល ផលិតផលជលផលឱ្យត្រឹមត្រូវ។
- ៤- មានសៀវភៅតាមដានការអង្កេតជានផល ផលិតផលជលផល។
- ៥- ទទួលខុសត្រូវលើផល ផលិតផលជលផលដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។
- ៦- រាយការណ៍អំពីផល ផលិតផលជលផលដែលគ្មានសុវត្ថិភាព មកអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកផលផល ឬមន្ត្រីជំនាញទទួលបន្ទុកផលផលមានសមត្ថកិច្ចជិតបំផុត ដើម្បីចាត់វិធានការតាមនីតិវិធី។
- ៧- អនុវត្តលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៨១ .-

បុគ្គលដែលនាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាព ជំនាញទទួលបន្ទុកផលផល វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើម និងវិញ្ញាបនបត្រសុខភាពស្របតាមនីតិវិធីនិង លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល។

បុគ្គលដែលនាំចេញនិងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវមានលិខិត អនុញ្ញាតពីអង្គភាពទទួលបន្ទុកផលផល ចំពោះផលិតផលដែលកំណត់ក្នុងបញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និងទំនិញ ជាប់កម្រិតកំណត់និងវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព អនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវពីប្រទេសនាំចូល។

ចំពោះការនាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ប្រភេទផល ផលិតផលជលផលដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ ដែលស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាសាយភេស ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតពីអង្គភាពជំនាញទទួលបន្ទុកផលផល អនុលោមតាមអនុសញ្ញាសាយភេសនិងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន។

Handwritten mark or signature.

ការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមាន លិខិតអនុញ្ញាត។

រាល់ការនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ត្រូវអនុវត្តលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ពាក់ព័ន្ធនឹងការដឹកជញ្ជូនទំនិញឆ្លងកាត់ ឬអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង និងលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដែល ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

មាត្រា ៨២ .-

ហាមឃាត់សកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ១- ក្លែងបន្លំលិខិតអនុញ្ញាត វិញ្ញាបនបត្រ ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធដែលតម្រូវដោយច្បាប់នេះ។
- ២- ក្លែងបន្លំលទ្ធផលវិភាគ សំណាកវិភាគ លទ្ធផលរោគវិនិច្ឆ័យសុខភាពវិជ្ជាជីវៈ។
- ៣- ធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផលដែលក្លែងបន្លំ គ្មានអនាម័យ ឬខូចគុណភាព។
- ៤- ធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល ឬនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលដែលបានពីការធ្វើ នេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ។
- ៥- ធ្វើអាជីវកម្ម ដឹកជញ្ជូន នាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដោយគ្មានលិខិត អនុញ្ញាត ឬខុសលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត ឬខុសលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យ លើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល។
- ៦- នាំចូលផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ដោយគ្មានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ប្រភពដើម ឬវិញ្ញាបនបត្រសុខភាព។
- ៧- នាំចេញឬនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផលជាលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត ចំពោះផលិតផលដែលកំណត់ក្នុងបញ្ជីទំនិញហាមឃាត់និងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់។
- ៨- ប្រើសារធាតុបន្ថែមលើសកម្រិតអនុញ្ញាតឬសារធាតុគីមីហាមឃាត់លើផល ផលិតផលជលផល និងផលិតកម្មវារីវប្បកម្ម ដូចមានចែងក្នុងលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃការគ្រប់គ្រងនិងត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនិងសុវត្ថិភាព ផល ផលិតផលជលផល។
- ៩- ប្រមូលទិញ លក់ ធ្វើអំណោយ ឬចែកចាយផល ផលិតផលជលផលដែលផ្ទុកសំណល់គីមីលើស កម្រិតកំណត់។

ជំពូកទី១១

កម្រៃសេវាសាធារណៈ

មាត្រា ៨៣ .-

បុគ្គលដែលស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតឬវិញ្ញាបនបត្រសម្រាប់សកម្មភាពអាជីវកម្ម សេវាកម្មពាក់ព័ន្ធនឹង ផលផល ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចបង់កម្រៃសេវាសាធារណៈ។

កម្រៃសេវាសាធារណៈតាមប្រភេទនីមួយៗត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី១២

អធិការកិច្ចជលផល

មាត្រា ៨៤ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវចាត់តាំងឱ្យមានមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ជាតិ។ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចាត់តាំងឱ្យមានមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងដែនសមត្ថកិច្ច

5

របស់ខ្លួន។ ការចាត់តាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវធ្វើដោយផ្អែកលើលក្ខណសម្បត្តិដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិទទួលនីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ឱ្យពិនិត្យបទល្មើសជលផលដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ អភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ត្រូវលើកសំណើសុំផ្តល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន មករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីអនុវត្តនីតិវិធីបន្ត។

ការផ្តល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌និងបែបបទនិងនីតិវិធីនៃការផ្តល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ចំពោះមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ការកំណត់ដែនសមត្ថកិច្ចសម្រាប់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចផ្តល់នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

មាត្រា ៨៥ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិដូចខាងក្រោម៖

- ត្រួតពិនិត្យនិងតាមដានការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ឬការធ្វើវារីប្តូរកម្ម ឬការធ្វើអាជីវកម្ម ឬការដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ឬការផលិត នាំចេញ នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ លក់ដុំ លក់រាយ នូវចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ព្រមទាំងគុណភាពនិងសុវត្ថិភាពផល ផលិតផលជលផល សុខភាពវិជ្ជាគ សំណល់ឱសថវារីសត្វ ឬការប្រើប្រាស់ឯកសារពាក់ព័ន្ធ

- ចាត់វិធានការផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ ឬការធ្វើវារីប្តូរកម្ម ឬការធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល ឬការដឹកជញ្ជូន នាំចេញ នាំចូល និងនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល ឬការផលិត នាំចេញ នាំចូល នាំឆ្លងកាត់ ធ្វើសន្និធិ វេចខ្ចប់ជាថ្មី ឬផ្គត់ផ្គង់ ចែកចាយ លក់ដុំ លក់រាយ នូវចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ រួចរាយការណ៍ ឱ្យបានឆាប់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីមានវិធានការបន្ត។

បែបបទនិងនីតិវិធីសម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចជលផលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៨៦ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិអំណាចស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងច្បាប់ ព្រមទាំងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ជាអាទិ៍៖

- ឆែកឆេរ ចាប់យកវត្ថុតាង កោះហៅ ឬឃាត់ខ្លួន និងអនុវត្តកិច្ចនីតិវិធីផ្សេងទៀត
- ថែរក្សានិងគ្រប់គ្រងវត្ថុចាប់យកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសជលផលជាបណ្តោះអាសន្ន
- ប្រគល់វត្ថុចាប់យកឱ្យអ្នកកាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ

អនុវត្តការពិន័យអន្តរការណ៍ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ចាត់វិធានការផ្សេងទៀតក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៨៧ .-

ក្នុងប្រតិបត្តិការពិនិត្យបទល្មើស មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងអាចស្នើសុំជំនួយពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

៥

និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីចូលរួមស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសជលផល ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៨៨ .-

នៅពេលប្រតិបត្តិការអនុវត្តច្បាប់នេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលត្រូវមានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម។
ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងសញ្ញាសក្តិរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។
ការប្រើប្រាស់ឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងសញ្ញាសក្តិរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផល ត្រូវកំណត់ដោយ
ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

មាត្រា ៨៩ .-

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ
ស្របតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៩០ .-

- វត្ថុចាប់យកនៃបទល្មើសជលផលដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍៖
- ១- ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ កូនឫពងវារីសត្វ ឧបករណ៍នេសាទហាមឃាត់ គ្រឿងផ្ទុះ
សារធាតុពុលគ្រប់ប្រភេទ។
 - ២- ផល ផលិតផលជលផល សំណាកវារីជាតិ ឱសថវារីសត្វឬចំណីវារីសត្វ និងសារធាតុគីមីហាមឃាត់។
 - ៣- មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន គ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍សម្ភារៈបរិក្ខារ ឬឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកដែលជា
មធ្យោបាយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល។
 - ៤- អាវុធឬជាតិផ្ទុះដែលជាមធ្យោបាយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល។
 - ៥- ផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសជលផល។

វត្ថុចាប់យកដែលមិនអាចរក្សាទុកបានយូរ ដែលអាចខូចខាតភ្លាមៗ ឬខូចគុណភាព ឬបង្កមហន្តរាយ
ធ្ងន់ធ្ងរដល់ធនធានជលផល ឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលមានសិទ្ធិព្យាបាល
លែង បំផ្លាញចោល ឬរក្សាទុកជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ដោយមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវនិងមានការយល់ព្រម
ពីព្រះរាជអាជ្ញា។

មាត្រា ៩១ .-

ការចំណាយលើវត្ថុវិភាគនិងសេវាកម្មវិភាគ ការចំណាយលើការដឹកជញ្ជូន ការថែរក្សា និងការបំផ្លាញ
ចោលវត្ថុចាប់យក ត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនល្មើស។ ក្នុងករណីមិនស្គាល់អត្តសញ្ញាណជនល្មើស រាល់ការចំណាយ
ជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ។

មាត្រា ៩២ .-

វត្ថុចាប់យកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសជលផលដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ អាចត្រូវរឹបអូសមកជា
ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬបំផ្លាញចោល ឬប្រគល់ឱ្យអ្នកកាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ ដោយអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នេះ
ក្រុងនីតិវិធីប្រព្រឹត្តទណ្ឌ និងច្បាប់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធជាធរមានផ្សេងទៀត។

មន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវប្រគល់វត្ថុចាប់យកឱ្យអ្នក
កាន់កាប់វត្ថុឬម្ចាស់ដើមវិញ បន្ទាប់ពីប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបានបង់រួចនិងមានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញា
លើកលែងតែវត្ថុចាប់យកដែលជាប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ កូនឫពងវារីសត្វ ឧបករណ៍នេសាទ

ហាមឃាត់ សារធាតុពុលគ្រប់ប្រភេទ សារធាតុគីមីហាមឃាត់ និងអាវុធប្រដាប់ដុះដែលជាមធ្យោបាយសម្រាប់
ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល និងផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសជលផល។

**ជំពូកទី១៣
ទោសប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៩៣ .-

ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងច្បាប់នេះរួមមានទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនិងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ៩៤ .-

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល រួមមាន៖

- ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- ការផ្អាកសកម្មភាព ការល្អិត ឬការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្នវិញ្ញាបនបត្រឬលិខិតអនុញ្ញាត
- ការលុបចោលឬការដកហូតវិញ្ញាបនបត្រឬលិខិតអនុញ្ញាត
- ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់
និងនេសាទ។

ការសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬអង្គភាព
ជំនាញទទួលបន្ទុកជលផល ឬរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសមត្ថកិច្ច។

អំពើល្មើសដែលត្រូវទទួលរងទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលស្របតាមច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ។

បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចអំពីទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១
ខាងលើនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ
គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ត្រូវសម្រេចលើ
ពាក្យប្តឹងភ្នំក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹងភ្នំ។ បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹង
សេចក្តីសម្រេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច
តាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីសម្រេច។ ការដាក់
ពាក្យប្តឹងភ្នំរបស់បុគ្គលខាងលើ មិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចអំពីទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនោះទេ។

មាត្រា ៩៥ .-

ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន៖

- ពិន័យអន្តរការណ៍
- ពិន័យជាប្រាក់
- ចោលដាក់ពន្ធនាគារ។

បទល្មើសដែលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ស្របតាមច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ការសម្រេចដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រី
អធិការកិច្ចជលផលនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬមន្ត្រីអធិការកិច្ចជលផលនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់
ក្រោមជាតិ ដែលទទួលបាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

៥

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំឱ្យបណ្តឹងអាជ្ញាវេលត់។ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍មិនមែនជា
ឧបសគ្គដល់ការអនុវត្តទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលនិងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងច្បាប់
ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមានផ្សេងទៀតឡើយ។

ករណីជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ មន្ត្រីអធិការកិច្ចផលផលដែលទទួល
បាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវកសាងនិងបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចតាមនីតិវិធី
ជាធរមាន។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ការគ្រប់គ្រងបង្គាន់ដៃនៃ
ការពិន័យអន្តរការណ៍ និងការចាត់ចែងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយ
ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង
ហិរញ្ញវត្ថុ។

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចសម្រេចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តជូនមន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងប្រតិបត្តិការបង្ក្រាប
បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៩៦ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១ (មួយ) ខែ ទៅ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១ ០០០ ០០០
(មួយលាន) រៀល ទៅ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- បំផ្លាញស្មៅសមុទ្រឬផ្កាថ្ម។
- ២- ទន្ទ្រាន ហ៊ុមព័ទ្ធកាន់កាប់ ដុត កាប់ផ្ការ រុករាន ឈូសឆាយ ឬផ្តល់រំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាង
តិចជាង១ (មួយ) ហិកតា។
- ៣- ធ្វេសប្រហែស ខ្ចីខ្លា មិនប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពកាតព្វកិច្ចបង្កឱ្យមានភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬ
ព្រៃកោងកាង។
- ៤- ធ្វើអាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផលដែលក្លែងបន្លំ។
- ៥- បង្កូរប្របោះចោលនូវសារធាតុពុល កាកសំណល់វារីវប្បកម្ម ឱសថវិសត្វ ឬឧបករណ៍សម្ភារៈទៅក្នុង
តំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬពុំបានកែលម្អគុណភាពទឹកស្របតាមបទបញ្ជាបច្ចេកទេស
ឬលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដែលបណ្តាលឱ្យពុលឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់វិសត្វឬវារីវត្ថុជាតិ។
- ៦- រក្សាទុកឧបករណ៍ឆក់ត្រីក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការនេសាទខុសច្បាប់។

មាត្រា ៩៧ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១០ ០០០ ០០០
(ដប់លាន) រៀល ទៅ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ធ្វើការនេសាទខ្នាតមធ្យមឬខ្នាតធំក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផលឬកន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សេងទៀតនេសាទមេគង្គ។
- ២- ធ្វើការនេសាទដោយបូម បាច ពង្រឹងផ្នែកណាមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ដែលអាចបង្កឬធ្វើ
ឱ្យមានការបំផ្លាញដល់ធនធានជលផលដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈ។
- ៣- ធ្វើការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍ឆក់ គ្រឿងផ្ទុះ ឬសារធាតុពុល។
- ៤- ផលិត ទិញ ឬលក់ឧបករណ៍ឆក់ត្រី។
- ៥- លក់ ដោះដូរ ជួល ធ្វើអំណោយ ប្រវាស់ បែងចែក ផ្ទេរ ឬបញ្ជាក់កន្លែងសហគមន៍នេសាទ ឬយក
កន្លែងសហគមន៍នេសាទធ្វើជាកម្មសិទ្ធិឯកជន។

5

៦- ធ្វើការផលិត ការនាំចូល ការនាំចេញ ការចែកចាយ ឬប្រើចំណីវារីសត្វ ឱសថវារីសត្វ ដែលមានសារធាតុជំរុញការលូតលាស់ខុសប្រក្រតី ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

៧- ទន្ទ្រាន ហ៊ីម៉ាតូកាត់កាប់ ដុត កាប់ផ្ការ រុករាន ឈូសឆាយ ឬផ្តល់រំលំព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងចាប់ពី១(មួយ)ហិកតាឡើងទៅ។

៨- បង្កឱ្យភ្លើងឆេះព្រៃលិចទឹកឬព្រៃកោងកាងដោយចេតនា។

៩- ផ្លាស់ប្តូរ រំកិល ដឹកកប់ ឬបំផ្លាញបង្គោលព្រំប្រទល់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

១០- គាស់ កកាយ ឬយកក្រូស ថ្ម ដី ខ្សាច់ ឬរ៉ែក្នុងកន្លែងអភិរក្សជលផល។

១១- ធ្វើការនេសាទដែលបំផ្លាញមធ្យជាតិ ធនធានជលផល ឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

១២- ប្រមូលផល ទិញ លក់ ធ្វើអំណោយ ឬចែកចាយនូវផល ផលិតផលវារីប្បកម្មដោយដឹងថាមានជំងឺឬមានជាតិពុល ឬមានផ្ទុកសំណល់គីមីលើសកម្រិតកំណត់ ដែលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ។

១៣- ភ្លែងបន្លំប្រភពដើម អត្តសញ្ញាណ ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្ម សម្បកវេចខ្ចប់ សារធាតុឬសមាសធាតុផ្សំរបស់ចំណីវារីសត្វឬឱសថវារីសត្វ ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើវារីប្បកម្ម។

ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៥នៃមាត្រា៩៧នៃច្បាប់នេះ ហើយដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈ ឬពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ត្រូវកំណត់ថាជាបទល្មើសពុករលួយដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខតែមួយគត់របស់អង្គការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ក្នុងការស៊ើបអង្កេតនិងកសាងសំណុំរឿងពុករលួយទៅតុលាការ។

ការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយក្នុងវិស័យជលផល និងការកសាងសំណុំរឿងពុករលួយនៅក្នុងវិស័យនេះទៅតុលាការ គឺជាសមត្ថកិច្ចផ្តាច់មុខរបស់អង្គការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

មាត្រា៩៨ .-

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដែលធ្វើសកម្មភាពបំផ្លាញធនធានជលផលក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ហើយបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថានឬប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល។

មាត្រា៩៩ .-

ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦ មាត្រា៩៧ និងមាត្រា៩៨ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែមមួយឬច្រើន ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុដែលប្រើប្រាស់ក្នុងពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬដែលទុកសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស។
- ២- ការរឹបអូសវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស។
- ៣- ការរឹបអូសផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស។
- ៤- ការរឹបអូសឧបកោគភណ្ឌ សម្ភារៈ ឬចលនវត្ថុ ដែលលម្អទឹកកន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត។
- ៥- ការរឹបអូសយានជំនិះដែលជាប់សំណុំរឿង។
- ៦- ការរឹបអូសយានជំនិះចំពោះការកាន់កាប់ ឬការយកតាមខ្លួននូវអាវុធ គ្រឿងផ្ទុះ និងគ្រាប់រំសេវគ្រប់ប្រភេទ។

5

៧- ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស តាមគ្រប់មធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សាតទស្សន៍។
ខ្លឹមសារ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តទោសបន្ថែមទាំងនេះ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃ
ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ១០០ .-

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤២
(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦
មាត្រា៩៧ និងមាត្រា៩៨នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ១០០ ០០០ ០០០
(មួយរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្ត
ចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៦នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០
(ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្ត
ចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៧នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ ០០០
(មួយពាន់លាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្ត
ចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១០១ .-

ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី១៣នៃច្បាប់នេះ មិនរារាំងដល់ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត
ក្នុងករណីអំពើដែលកំណត់ថាជាបទល្មើសមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ជាបទល្មើសដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់
ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត។

**ជំពូកទី ១៤
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១០២ .-

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធច្បាប់ស្តីពីជលផល ដែលមានមុនការចូលជាធរមាន
នៃច្បាប់នេះ ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តបន្តរហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ
នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១០៣ .-

បុគ្គលដែលកំពុងកាន់កាប់ឬប្រើប្រាស់លិខិតគតិយុត្តស្ថិតក្រោមច្បាប់ស្តីពីជលផលដែលមានមុនការ
ចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបន្តអនុវត្តរហូតដល់ផុតសុពលភាព។ ការស្នើសុំបន្តសុពលភាពឬការស្នើសុំថ្មី
ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នេះ។

**ជំពូកទី ១៥
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ១០៤ .-

ច្បាប់ស្តីពីជលផលដែលមានមុនការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបាត់បង់អានុភាពនិងត្រូវជំនួស
ដោយច្បាប់នេះ។

៥

បទប្បញ្ញត្តិដែលកំណត់អំពីបទល្មើសផលផលដូចមានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីផលផលដែលមានមុន
ការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ ត្រូវបន្តមានអានុភាពអនុវត្តក្រោយការអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ចំពោះបទល្មើសដែល
ត្រូវបានប្រព្រឹត្តមុនពេលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន លើកលែងតែការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌដែល
ស្រាលជាងដូចមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ថ្ងៃ សៅរ៍ ៣កើត ខែ ឆាសាស ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០២៥

ព.ស. ២៥០៦ . ៤៨៦

ស៊ីហមុនី
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ឱក ទីណា

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

វង្ស វិស្សក

ឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃច្បាប់ស្តីពីជលផល

សត្វាណុក្រម

កន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រដែលលាតសន្ធឹងពីខ្សែបន្ទាត់ទឹកដៅ ខ្ពស់បំផុតរហូតដល់ខ្សែបន្ទាត់ដែលមានជម្រៅទឹកក្នុងរង្វង់២០ម៉ែត្រ។ លក្ខណវិនិច្ឆ័យនៃការកំណត់កន្លែង នេសាទតាមឆ្នេរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៤។

កន្លែងកំណត់ការប្រើឧបករណ៍នេសាទជាក់លាក់ សំដៅដល់កន្លែងនេសាទសម្រាប់ការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ជួលឬវិនិយោគ ដោយកំណត់អំពីប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ ជាអាទិ៍ដោយត្រី ដោយត្រីលេញ ដោយបង្កង។

កន្លែងនេសាទសមុទ្រក្រៅ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលសមុទ្រដែលលាតសន្ធឹងពីព្រំប្រទល់ខាង ក្រៅនៃកន្លែងនេសាទតាមឆ្នេរ រហូតដល់ព្រំប្រទល់ខាងក្រៅនៃតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

កន្លែងនេសាទសាធារណៈ សំដៅដល់តំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលស្ថិតនៅក្រៅកន្លែងអភិរក្សជលផល កន្លែងសហគមន៍នេសាទ កន្លែងអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម កន្លែងនេសាទកំណត់ឧបករណ៍នេសាទជាក់លាក់ កន្លែង គ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលទឹកសាប។

កន្លែងសហគមន៍នេសាទ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលបានកំណត់ព្រំប្រទល់ និង ទំហំច្បាស់លាស់ សម្រាប់ប្រគល់ជូនសហគមន៍នេសាទប្រើប្រាស់ផ្តាច់មុខ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ក្នុងកន្លែង សហគមន៍នេសាទ មានជាអាទិ៍កន្លែងនេសាទ កន្លែងអភិរក្ស កន្លែងការពារជលផល កន្លែងជម្រកសុវត្ថិភាព ជលផល កន្លែងវារីវប្បកម្ម។

កន្លែងជម្រកសុវត្ថិភាពជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃកន្លែងសហគមន៍នេសាទ សម្រាប់ការពារវិសត្វ មួយឬច្រើនប្រភេទក្នុងរយៈពេលកំណត់ជាក់លាក់នៃវដ្តជីវិត ដើម្បីធានានិរន្តរភាពនៃផលស្តុក។

កន្លែងការពារជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃកន្លែងសហគមន៍នេសាទនៅជាប់ឬក្បែរកន្លែងអភិរក្ស ជលផលដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើតែការនេសាទខ្នាតតូច។ កន្លែងការពារជលផលមានតួនាទីជាតំបន់ទ្រនាប់។

កន្លែងអភិរក្សជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ព្រំប្រទល់និង ទំហំច្បាស់លាស់ សម្រាប់វាសិត្តពងកូន រីកធំធាត់ ឬលូតលាស់ ពុំអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទគ្រប់ប្រភេទនិង ធ្វើសកម្មភាពដែលប៉ះពាល់ធនធានវាជិត លើកលែងតែការសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជលផល។

កន្លែងអភិរក្សសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ ជាតំបន់ស្នូលនៃតំបន់គ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ ក្នុងខេត្តក្រចេះនិងខេត្តស្ទឹងត្រែង។

កន្លែងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ ជាតំបន់ទ្រនាប់នៃតំបន់គ្រប់គ្រងនិងការពារសត្វផ្សោតទន្លេមេគង្គ ក្នុងខេត្តក្រចេះនិងខេត្តស្ទឹងត្រែង។

កន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ផែបណ្តាតឬផែនៅជាប់មាត់ទឹកដែលជាកន្លែងលើកដាក់ ផែបណ្តាតផល ផលិតផលជលផល ពីនាវាមកកាន់ដីគោក។

ការធ្វើនេសាទ សំដៅដល់ការចាប់ ការក្រេក ការទាក់ទាញ ការទាញយក ការស្វែងរក ឬការប្រមូលផល វិសេស ដោយប្រើឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬមធ្យោបាយនេសាទផ្សេងៗ។

5

ការធ្វើនេសាទខ្នាតតូច សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារឬប្រពៃណី ដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទ ខ្នាតតូចឬនាវាខ្នាតតូចរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតតូច ជាអាទិ៍លប សន្ទូច ជួង សែយ៉ិន ទ្រូ តុម។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតមធ្យម សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតមធ្យមឬនាវានេសាទ ខ្នាតមធ្យមឬនាវាខ្នាតតូចរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតមធ្យម ជាអាទិ៍អូន ម៉ាញ៉ូ នាម អូនអូសនៅសមុទ្រ អូនទិត អូនកាតឹម។

ការធ្វើនេសាទខ្នាតធំ សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍នេសាទខ្នាតធំឬនាវានេសាទខ្នាតធំ ឬនាវាខ្នាតមធ្យមរួមផ្សំជាមួយឧបករណ៍ខ្នាតធំ ជាអាទិ៍ដាយត្រី ដាយបង្កង អូនអូសនៅសមុទ្រប្រើនាវាកម្លាំង លើសពី៥០០(ប្រាំរយ)សេះ។

ការធ្វើនេសាទឧសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ(IUU) សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែល ផ្ទុយនឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សថ្នាក់ជាតិឬអន្តរជាតិ ដូចខាងក្រោម៖

១- ការធ្វើនេសាទឧសច្បាប់ សំដៅដល់សកម្មភាពដែល៖

- ប្រព្រឹត្តដោយនាវាជាតិឬនាវាបរទេសក្នុងដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឬប្រព្រឹត្តផ្ទុយ នឹងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាតិ
- ប្រព្រឹត្តដោយនាវាបំពាក់ទង់ជាតិនៃរដ្ឋភាគីនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ ដែលផ្ទុយ នឹងវិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ដែលរដ្ឋនោះជាភាគី ឬផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិ អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ
- ប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់ជាតិឬកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ រួមទាំងការប្រព្រឹត្តធ្វើឡើងដោយរដ្ឋដែលមានកិច្ច សហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ។

២- ការធ្វើនេសាទគ្មានរបាយការណ៍ សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែល៖

- ប្រព្រឹត្តក្នុងដែនយុត្តាធិការជាតិ ដោយមិនបានរាយការណ៍ឬរាយការណ៍មិនត្រឹមត្រូវជូនអាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ច ដែលផ្ទុយនឹងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាតិ
- ប្រព្រឹត្តក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចនៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ពាក់ព័ន្ធ ដោយមិនបានរាយការណ៍ ឬរាយការណ៍មិនត្រឹមត្រូវ ដែលផ្ទុយនឹងនីតិវិធីនៃការរាយការណ៍របស់អង្គការនោះ។

៣- ការធ្វើនេសាទគ្មានបញ្ញត្តិ សំដៅដល់សកម្មភាពនេសាទដែល៖

- ប្រព្រឹត្តក្នុងតំបន់នៃអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ដោយនាវានេសាទគ្មានសញ្ញាតិឬនាវាបំពាក់ ទង់ជាតិនៃរដ្ឋមិនមែនជាភាគីនៃអង្គការនោះឬក្រុមហ៊ុននេសាទ ដោយសកម្មភាពនេសាទនោះប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹង វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សនៃអង្គការនោះ

- ប្រព្រឹត្តក្នុងតំបន់ណាមួយដែលមិនមានវិធានការគ្រប់គ្រងឬអភិរក្សផលស្តុកត្រី ឬការធ្វើនេសាទនោះ មិនគ្របនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋក្នុងការអភិរក្សធនធានជលផលសមុទ្រមានជីវិតដែលស្ថិតក្រោមច្បាប់ អន្តរជាតិ។

ការធ្វើនេសាទរួមផ្សំដោយរបាំង សំដៅដល់ការធ្វើនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍លប លបណា ឬរ៉ាវ ឬលូ ឬទូក រួមផ្សំជាមួយរបាំងព្រួល ឬរបាំងសាច់អូន។

5

ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការផ្ទេរផល ផលិតផលជលផលពីនាវាមួយទៅនាវាមួយ ដោយផ្ទាល់ក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល ឬនៅកំពង់ផែ ឬកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល។

ការឡើងផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការនាំយកផល ផលិតផលជលផលចូលឬលើកដាក់នៅ ផែប្រកន្លែងឡើងផល ផលិតផលជលផល។

ការអនុវត្តវិប្បកម្មល្អ សំដៅដល់ការអនុវត្តលើការធ្វើវិប្បកម្មវិជ្ជាគ ដែលអនុវត្តតាមគោលការណ៍ សុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ សុខភាពនិងសុខុមាលភាពសត្វ និងបរិស្ថានល្អ។

ការអនុវត្តអនាម័យល្អ សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌអនាម័យនិងវិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព ម្ហូបអាហារគ្រប់ដំណាក់កាលនៃខ្សែច្រវាក់ម្ហូបអាហារ រួមមានការផលិត ការវេចខ្ចប់ ការលើកដាក់ ការថែរក្សា និងការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផល។

ការពិន័យអន្តរការណ៍ សំដៅដល់ការពិន័យជាប្រាក់ដោយមន្ត្រីអធិការកិច្ចផលដែលបានទទួល នីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌។

ការពិន័យជាប្រាក់ សំដៅដល់ការពិន័យជាប្រាក់ដោយស្ថាប័នតុលាការ។

កំពង់ផែនេសាទ សំដៅដល់កំពង់ផែដែលមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់នាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទចូលចត ដើម្បីឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល ឬប្រើសេវាកម្មផ្សេងៗ ជាអាទិ៍ការផ្គត់ផ្គង់ ឧបករណ៍នេសាទ ប្រេងឥន្ធនៈ ទឹកកក។

ការនាំឆ្លងកាត់ផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផលជលផលឆ្លងកាត់ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ផលផល សំដៅដល់ការការពារ ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាគ ការធ្វើនេសាទ សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទ ការប្រមូលវិជ្ជាគ ការធ្វើវិប្បកម្ម ការកែច្នៃ និងការធ្វើអាជីវកម្ម ការនាំចេញ នាំចូលនូវផល ផលិតផលជលផល។

ដាយត្រី សំដៅដល់ឧបករណ៍នេសាទ រួមផ្សំដោយក្បួនឬទូកភ្ជាប់ទៅនឹងយុទ្ធវិធានសម្រាប់បើកមាត់ដាយ ដែលមានក្រឡាប្រដេញពីធំទៅតូចរហូតដល់ថ្នាក់កន្ទុយដាយ ប្រើសម្រាប់ចាប់ត្រីចម្រុះដែលបម្លាស់ទីពីតំបន់ បឹងទន្លេសាបនិងទន្លេសាប។

តំបន់ក្រៅដែនយុត្តាធិការជាតិ សំដៅដល់តំបន់សមុទ្រដែលស្ថិតក្រៅតំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ រួមមាន សមុទ្រអន្តរជាតិនិងតំបន់សមុទ្រនៃរដ្ឋដទៃ។

តំបន់សេដ្ឋកិច្ចផ្តាច់មុខ សំដៅដល់សមុទ្រដែលស្ថិតក្នុងដែនយុត្តាធិការ លាតសន្ធឹងចាប់ពីខ្សែបន្ទាត់ មូលដ្ឋានរហូតដល់សមុទ្រខាងក្រៅចម្ងាយ២០០ (ពីររយ) ម៉ាយសមុទ្រ (Nautical Mile) ឬ៣៧០,៤ (បីរយ ម៉ាយសមុទ្រ) គីឡូម៉ែត្រ។

តំបន់ទេសចរណ៍ជលផល សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃតំបន់គ្រប់គ្រងជលផលដែលត្រូវបានកំណត់ជាតំបន់ មានមុខងារសម្រាប់បម្រើឱ្យការកម្សាន្ត ជាអាទិ៍តំបន់ផ្តាច់ ឆ្នេរសមុទ្រ តំបន់ព្រៃលិចទឹក ព្រៃកោងកាង បឹង ធម្មជាតិ។

5

ទីជម្រក សំដៅដល់ទីកន្លែងសម្រាប់ជ្រកកោនរបស់វាសត្វក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រងជលផល មានជាអាទិ៍តំបន់ ព្រៃលិចទឹក ព្រៃកោងកាង ផ្កាថ្ម ស្មៅសមុទ្រ អន្លង់ជ្រៅៗ បឹង អាងទឹក និងកន្លែងអភិរក្ស។

ទំនាបលិចទឹក សំដៅដល់ដីទំនាបលិចទឹកដែលទទួលរបបទឹកតាមរដូវកាល រួមមាន វាលទំនាប វាលស្មៅ។

ធនធានជលផល សំដៅដល់សរីរាង្គទឹកសាបនិងសមុទ្រ ជាសត្វនិងរុក្ខជាតិ មានជីវិតឬគ្មានជីវិត ជាអាទិ៍ មច្ចុជាតិ សិប្បីសត្វ ថលជលិកសត្វ បាណកសត្វ ឧរង្គសត្វ ថនិកសត្វ សត្វឥតឆ្អឹងកងផ្សេងទៀត ដែលបង្ក កំណើតក្នុងទឹក វារីរុក្ខជាតិ ផ្កាថ្ម ព្រៃលិចទឹក និងព្រៃកោងកាងជាដើម។

នាទីព្រៃកោងកាង សំដៅដល់ដីដែលទទួលរបបទឹកជោរនាចនៃសមុទ្រ គ្របដណ្តប់ដោយព្រៃកោងកាង និងតំបន់លិចទឹកដែលត្រូវការពារ។

នាទីព្រៃលិចទឹក សំដៅដល់ដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋដែលលិចទឹកនារដូវដំឡើង គ្របដណ្តប់ដោយព្រៃលិច ទឹកនិងតំបន់លិចទឹកដែលត្រូវការពារ។

នាវានេសាទ សំដៅដល់នាវាដែលមានបំពាក់ឧបករណ៍សម្ភារៈនេសាទសម្រាប់ធ្វើនេសាទ។

នាវានេសាទសញ្ជាតិខ្មែរ សំដៅដល់នាវានេសាទសមុទ្រ ដែលបានចុះបញ្ជីជានាវាសញ្ជាតិខ្មែរតាមច្បាប់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

នាវានេសាទបរទេស សំដៅដល់នាវានេសាទសមុទ្រដែលចុះបញ្ជីជានាវានេសាទសមុទ្រដោយអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ចបរទេស ដើម្បីទទួលភាពស្របច្បាប់សម្រាប់ធ្វើនេសាទ។

នាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់នាវាដែលប្រើសម្រាប់គាំទ្រដល់សកម្មភាពនេសាទ ជាអាទិ៍នាវា ដឹកជញ្ជូន ផ្ទេរ កែច្នៃ វេចខ្ចប់ផល ផលិតផលជលផល ឬនាវាដឹកជញ្ជូនប្រេងឥន្ធនៈ ឧបករណ៍នេសាទ និង ការផ្តល់សេវាផ្សេងទៀតគាំទ្រដល់នាវានេសាទ។

បញ្ជីនាវានេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិ (IUU vessel List) សំដៅដល់បញ្ជីឈ្មោះ នាវានេសាទខុសច្បាប់ គ្មានរបាយការណ៍ និងគ្មានបញ្ញត្តិដែលកំណត់ដោយអង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ ដោយបង្ហាញពីអត្តសញ្ញាណនាវា ដូចជា ឈ្មោះ ទង់ជាតិ ហេស្សនាម។

ប្រតិបត្តិការ សំដៅដល់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវប្រតិបត្តិការដឹកនាំឬគ្រប់គ្រងនាវា រួមមានម្ចាស់ អ្នកជួល នាយនាវា និងអ្នកទទួលប្រយោជន៍។

ប្រតិវេទន៍នៃផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់លិខិតសម្រាប់ប្រកាសអំពីផល ផលិតផលជលផល ក្នុងការឡើងឬផ្ទេរផល ផលិតផលជលផល។

ប្រព័ន្ធតាមដាននាវា សំដៅដល់ឧបករណ៍សម្រាប់តាមដានសកម្មភាពនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹង ការនេសាទ។

ប្រភេទធនធានជលផលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់ សំដៅដល់ប្រភេទវាសត្វនិងវារីរុក្ខជាតិដែលផលស្តុកថយចុះ ក្នុងធម្មជាតិ ជាអាទិ៍ត្រីរាជ ត្រីគល់រាំង សត្វផ្សោត អណ្តើកហ្លួង ជ្រូកទឹក។

ផលផលផល សំដៅដល់ផលនេសាទឬធនធានជលផលដែលប្រមូលពីធម្មជាតិឬវារីរុក្ខម្យ រួមមាន វាសត្វនិងវារីរុក្ខជាតិ។

5

ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ផលដែលបានកែច្នៃពីផលជលផល។

ព្រៃកោងកាង សំដៅដល់រុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទដែលដុះក្នុងតំបន់ដែលទទួលរបបទឹកដោយនាចនៃសមុទ្រ ជាអាទិ៍ដើមកោងកាង បាសាក់ ក្រញូប ស្នែ ឈើដំរី អំពូល អំពាល ប្រង់ ចាក។

ព្រៃលិចទឹក សំដៅដល់រុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទដុះក្នុងតំបន់ដែលលិចទឹកតាមរដូវកាល ជាអាទិ៍ដើមរាំង សណ្តាន់ រំដេញ ត្រស់ តាអូរ ផ្កោល ថ្លើមអណ្តើក អញ្ចាញ ត្រែង ស្មោ កក់ ស្មៅលិចទឹក។

រដូវបិទនេសាទ សំដៅដល់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ជាក់លាក់នៃការហាមឃាត់ក្នុងការធ្វើនេសាទ។

រោគសាស្ត្រ សំដៅដល់ការសិក្សាតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រអំពីហេតុបង្កនិងឥទ្ធិពលនៃជំងឺ ដោយផ្ដោតលើ ការសិក្សាអំពីរោគសញ្ញា ការចម្លងជំងឺ ការរីករាលដាលនៃជំងឺ ការគ្រប់គ្រង និងការព្យាបាលជំងឺ។

វារីជាតិ សំដៅដល់វារីសត្វឬវារីរុក្ខជាតិ។

វារីប្បកម្ម សំដៅដល់សកម្មភាព បង្កាត់ ភ្ជាស់ ចិញ្ចឹម បំប៉នវារីសត្វ ឬដាំ បណ្តុះ បង្កាត់វារីរុក្ខជាតិ។

វារីសត្វ សំដៅដល់សត្វមានឫគ្មានផ្ទឹមកងខ្នងដែលរស់នៅក្នុងទឹកជាអចិន្ត្រៃយ៍ឬក្នុងទឹកផងនិងលើ គោកផង ជាអាទិ៍ត្រី បង្កង បង្កា ក្តាម ខ្យង លៀស ត្រែង ត្រី កង្កែប អណ្តើក ពស់ព្រលិត ក្រពើ ផ្សោត។

វារីរុក្ខជាតិ សំដៅដល់រុក្ខជាតិទឹកដែលដុះនិងរីកលូតលាស់នៅក្នុងទឹក ជាអាទិ៍កក់ ព្រលិត ចែង កំព្លោក ត្រកូន កំពឹងពួយ យាប្លង ក្រចាប់ សារាយ ចក ប្លង់តុងរុក្ខជាតិ។

សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់ប្រតិបត្តិការណាមួយក្នុងការគាំទ្រឬការរៀបចំសម្រាប់ ការនេសាទ រួមមាន ការឡើង ការផ្ទេរ ការដឹកជញ្ជូន ការវេចខ្ចប់ ការកែច្នៃផល ផលិតផលជលផល ដែលពី មុនមិនធ្លាប់បានចូលចតនៅកំពង់ផែណាមួយ ក៏ដូចជាការផ្តល់បុគ្គលិក ប្រេងឥន្ធនៈ ឧបករណ៍នេសាទ និង ការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងសមុទ្រ។

សហគមន៍នេសាទ សំដៅដល់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាដោយស្ម័គ្រចិត្តចូលរួម គ្រប់គ្រង ថែរក្សា ការពារ អភិរក្ស អភិវឌ្ឍ និងប្រើប្រាស់ធនធានជលផលប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងតំបន់ គ្រប់គ្រងជលផល ស្របតាមបទដ្ឋានគតិយុត្ត។

សាយភេស សំដៅដល់អនុសញ្ញាស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិលើប្រភេទសត្វនិងរុក្ខជាតិព្រៃដែលកំពុង រងគ្រោះថ្នាក់។

សៀវភៅបន្តកដោយត្រីឬដោយបង្កង សំដៅដល់សៀវភៅសម្រាប់កំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើនេសាទ ដោយត្រី ឬដោយបង្កង ជាអាទិ៍ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ កាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើអាជីវកម្ម ការបង់ថ្លៃឈ្នួល នេសាទ និងការរុះរើឧបករណ៍នេសាទនិងកាតព្វកិច្ចផ្សេងទៀតរបស់អ្នកទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្ម។

សៀវភៅសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សំដៅដល់សៀវភៅដែលចេញដោយអង្គការជំនាញទទួល បន្តកផលផល សម្រាប់កត់ត្រាព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពនៃការវេចខ្ចប់ កែច្នៃ ផ្ទេរ ឬការដឹកជញ្ជូនផល ផលិតផល ជលផល រួមទាំងការផ្តល់សេវាកម្មនារិក ប្រេងឥន្ធនៈ និងការផ្គត់ផ្គង់ផ្សេងទៀត។

សៀវភៅស្តីពីផលនេសាទ សំដៅដល់សៀវភៅដែលចេញដោយអង្គការជំនាញទទួលបន្តកផលផល សម្រាប់កត់ត្រាស្តីពីផលនេសាទ ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យនៃការនេសាទ។

5

ស្តង់ដារអនាម័យ សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌឬកម្រិតចាំបាច់ដើម្បីធានានូវអនាម័យគ្រប់ដំណាក់កាលនៃខ្សែច្រវាក់ ផលិតកម្មក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មឬពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ។

អង្គការគ្រប់គ្រងជលផលថ្នាក់តំបន់ សំដៅដល់អង្គការដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិ និងចាត់វិធានការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានជលផលនៅក្នុងសមុទ្រអន្តរជាតិ។

អាជីវកម្មផល ផលិតផលជលផល សំដៅដល់ការទិញ ការលក់ ការចែកចាយ ការធ្វើសន្និធិ ឬការកែច្នៃផល ផលិតផលជលផល។

អ្នកអង្កេតការណ៍នាវានេសាទ សំដៅដល់បុគ្គលដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយអង្គការជំនាញទទួលបន្ទុក ផលផល ដើម្បីតាមដានការធ្វើនេសាទនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

ឧបករណ៍តាមដាននាវា សំដៅដល់ឧបករណ៍ដែលបំពាក់លើនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ សម្រាប់តាមដានសកម្មភាពនាវានេសាទឬនាវាពាក់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ។

ឱសថវ៉ែសត្វ សំដៅដល់សារធាតុមួយមុខឬបន្សំសារធាតុច្រើនមុខដែលមានប្រភពពីសារធាតុគីមីដ៏ ផលិតផលឬអតិសុខុមប្រាណសម្រាប់ព្យាបាលវ៉ែសត្វ។

៧

ឧបសម្ព័ន្ធទី២នៃច្បាប់ស្តីពីជលផល
ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ នាវានេសាទ និងនាវាកាត់ព័ន្ធលើការនេសាទ

១- ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ

ក- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាប

ក១- ឧបករណ៍នេសាទទឹកសាបខ្លាតតូច

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ទំហំ/ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សន្ទូចផ្លែមួយ		
២	សន្ទូចបោះ		
៣	សន្ទូចរនង		មិនអនុញ្ញាតក្នុងកន្លែង ការពារសេតូផ្សេក
៤	សន្ទូចបបក់		
៥	សន្ទូចបង្កែ		
៦	កង្វារក្តោមឬកង្កែប		
៧	កង្វារត្រីឆ្លូញ		ប្រើដោយដៃ
៨	ចង្រប់		
៩	ច្បុក		មិនប្រើកែវឆ្លុះរួមផ្សំ
១០	សាង		
១១	ស្នូ		
១២	សម		
១៣	ស្រួញបាញ់		មិនអនុញ្ញាតក្នុងអន្លង់
១៤	ដៃកាប់ត្រី		
១៥	អង្ក្រត		
១៦	កន្សំ		
១៧	ឈ្នាំងជញ្ជាត់		
១៨	ឈ្នាំងត្រាំ		ប្រើដោយដៃ
១៩	ឈ្នាំងអូសឬព្រួញ ខ្មៅឬលឿស	ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំ
២០	ឈ្នាំងកង		ប្រើដោយដៃ
២១	កញ្ជ្រែងដងត្រី		ប្រើដោយដៃ
២២	ប្លង់		ប្រើដោយដៃ
២៣	ប្រម		ប្រើដោយដៃ
២៤	ឈ្នាក់ឬធុក	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើភ្លើងរួមផ្សំ
២៥	ឆិត		
២៦	ជួច		
២៧	លាយ		

២៨	តុម		
២៩	ប៉ោង		
៣០	បុងត្រីឆ្នាំង		
៣១	ឡើត្រីកំភ្លាញ		
៣២	ទ្រូ		
៣៣	សែយ៉ិន	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀម មួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើង សាច់អ្នន២,៥ស.ម.ឡើង	
៣៤	សែយ៉ិនកំពឹស		
៣៥	លបត្រីកញ្ចុះ	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀម មួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើង សាច់អ្នន២,៥ស.ម.ឡើង	
៣៦	លប លបណាប្តារ៉ា ឬលូ ឬឡុក	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀម មួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើង សាច់អ្នន២,៥ស.ម.ឡើង - រួមផ្សំចាំងព្រួលឬសាច់អ្នន មិនលើស១៥០ម. ក្នុង រដូវបិទនេសាទនិងមិនលើស ២៥០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទ នៅតំបន់បឹងទន្លេសាប - រួមផ្សំចាំងព្រួលឬសាច់អ្នន មិនលើស១០០ម. ក្នុង រដូវបិទនេសាទនិងមិនលើស ១៥០ម. ក្នុងរដូវបើកនេសាទ នៅតំបន់ក្រៅបឹងទន្លេសាប	
៣៧	ចាន់		
៣៨	សាបឬត្រឹង		
៣៩	បំពង់ត្រីកញ្ចក		
៤០	លាន់		
៤១	ដូអន្តង់		
៤២	សំណាញ់	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៤៣	ចៃវ៉ា	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនឬខ្យល់រួមផ្សំ
៤៤	ជិន	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	មិនប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំ
៤៥	អញ្ចាង	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	ប្រើដោយដៃ

៤៦	- មងបណ្តែត - មងពាក់	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - ដូរវិទនេសាទ ប្រវែងមិនលើស២០០ម.	- ក្នុងកន្លែងការពារសេត្វផ្សោត នៅរដូវបើកនេសាទអនុញ្ញាតឱ្យប្រើក្រឡាតូចជាង៤ស.ម. - ចំពោះតំបន់មេគង្គលើក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែងមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទក្នុងរដូវវិទនេសាទ
៤៧	មងក្រឡាកឬមងហ៊ឹម	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - មិនលើស១០០ម.	ប្រើដោយដៃ
៤៨	មងអូសដៃ	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - មិនលើស១០០ម.	
៤៩	អូសអូសដៃ	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	

៧

ក២- ឧបករណ៍ទេសាទពីកសាបខ្នាតមធ្យម

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍ ទេសាទ	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	នាម	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេ មេគង្គនិងទន្លេបាសាក់ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
២	ចៃកាំ	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ និងមិនប្រើខ្យល់រួមផ្សំ
៣	ជន	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេ មេគង្គនិងទន្លេបាសាក់ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
៤	ម៉ាញ់	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើនេសាទតែនៅទន្លេ មេគង្គ - កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស២០សេះ
៥	អូនហ៊ុម	ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - ប្រវែងមិនលើស៦០០ម. ក្នុង បឹងទន្លេសាប - ប្រវែងមិនលើស៣០០ម. ក្រៅបឹងទន្លេសាប	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស៣០សេះ
៦	អូនព្រាយង	- ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង - ប្រវែងមិនលើស៣០០ម.	កម្លាំងម៉ាស៊ីនមិនលើស៣០សេះ
៧	លប លបណាបូកាំ ឬលូ ឬឡុក	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយ ចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើងឬសាច់អូន ២,៥ស.ម.ឡើង - រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អូន ប្រវែងលើស២៥០ម. ដល់ ៥០០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទ នៅតំបន់បឹងទន្លេសាប - រួមផ្សំរបាំងព្រួលឬសាច់អូន ប្រវែងលើស១៥០ម. ដល់ ២៥០ម.ក្នុងរដូវបើកនេសាទ នៅតំបន់ក្រៅបឹងទន្លេសាប	
៨	ឈ្មោះអូសឬព្រា ខ្មៅ ឬរដ្ឋស	ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	ប្រើម៉ាស៊ីនរួមផ្សំមិនលើស២៤សេះ

ក៣- ឧបករណ៍នេសាទធីតសាបខ្លាតង់

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	ដាយត្រី	- បណ្តោយប្រវែង១២០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង២៧ម. - ក្រឡាប្រដេញពីជំទៅតូចរហូតដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
២	ដាយត្រីលេញ	- បណ្តោយប្រវែង១០០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង២៧ម. - ក្រឡាប្រដេញពីជំទៅតូចរហូតដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
៣	ដាយបង្កង	- បណ្តោយប្រវែង៣០ម. ទទឹងមាត់ប្រវែង៨ម. - ក្រឡាប្រដេញចាប់ពី៤ស.ម.ចុះ ដល់ថ្នក់កន្ទុយដាយ	
៤	ធ្នស់	ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀមមួយចាប់ពី១,៥ស.ម. ឡើងឬសាច់អូស២,៥ស.ម.ឡើង	

5

ខ- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រ

ខ១- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រខ្នាតតូច

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍ នេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សាង			
២	សម			
៣	ច្បូក			
៤	កង្វារ			
៥	ព្រួញបាញ់			មិនអនុញ្ញាតក្នុង តំបន់ផ្តាច់/តំបន់ថ្ម បំប្រេះទឹក
៦	ឈិបព្រួញដោយដៃ		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៧	ឈិបព្រួញគីបូរង្វះគី			ប្រើដោយដៃ
៨	ជួងដងគី			ប្រើដោយដៃ
៩	ជួងដងមីក			ប្រើដោយដៃ
១០	សំណាញ់		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១១	អញ្ចង		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១២	នោសំបូឈ្នាំងអូស ត្រែងឈាម		ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	ប្រើដោយដៃ
១៣	ផ្ទុងផាង		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១៤	ឈ្នាក់ក្តាម		ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
១៥	លបរួមផ្សំបាំងព្រួល ឬសាច់អូន		ចន្លោះត្រៀមមួយទៅត្រៀម មួយចាប់ពី១,៥ស.ម.ឡើង ឬសាច់អូន២,៥ស.ម.ឡើង	
១៦	សន្ទូច			
១៧	សន្ទូចមីក			
១៨	សន្ទូចត្រីបេកា			
១៩	សន្ទូចនេងត្រី	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២០	សន្ទូចនេងបបែល	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២១	សន្ទូចនេងមីក	មិនលើស១៥០០ផ្លែ		
២២	នេងធ្លាក់មីក	មិនលើស១៥០០គ្រាប់		
២៣	មងត្រីចម្រុះ			- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង

5

២៤	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
២៥	មងត្រីឆ្មង់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង
២៦	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៩ស.ម.ឡើង
២៧	មងត្រីអណ្តាតឆ្មែ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៥,៥ស.ម.ឡើង
២៨	មងត្រីចាប		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង
២៩	មងបបែល		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១៥ស.ម.ឡើង
៣០	មងត្រីព្រលួស		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង
៣១	មងត្រីប្រឌុប ឬត្រីកាម៉យ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
៣២	មងត្រីកាប៉ាស់ ឬត្រីដូអង្ករ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង
៣៣	មងត្រីក្បាន្ត		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង
៣៤	មងត្រីផ្លាង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង
៣៥	មងត្រីកន្តាំង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង
៣៦	មងក្តាម		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង
៣៧	មងប៉ាកាំង ឬបង្កងកណ្តូប		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង
៣៨	មងត្រីកាម៉ុង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
៣៩	មងត្រីកន្ទុយរឹង		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤,៨ស.ម.ឡើង
៤០	មងត្រីកាំរ៉េ		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៧ស.ម.ឡើង
៤១	មងត្រីហែកា		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង

៤២	មងត្រីសំប៉ាន		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
៤៣	មងត្រីគូន		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៤៤	អូនត្រីស		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
៤៥	អូនត្រីកាឡេងតេង		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	
៤៦	មងបង្ហា៣ជាន់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៤៧	មងបង្ហា១ជាន់		- ប្រវែងមិនលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៤៨	មងហ៊ឹម		- ប្រវែងមិនលើស១០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៩	លបមីក	មិនលើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥០	លបក្តាម	មិនលើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥១	លបបង្ហា	មិនលើស១០០លប		
៥២	លបខ្យង	មិនលើស១០០លប		
៥៣	លបត្រី	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥៤	លបត្រីតុកកែ	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៥៥	លបប្រើសច្រើនឬ លបកន្ទុយកណ្តុរ	មិនលើស៣០លប	- ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៦	អូនហ៊ឹមកៀនច្រាំង		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៧	អូនខ្ញុំឬមងខ្ញុំ		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៥៨	អូនកៅឬមងកៅ		- ប្រវែងមិនលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	

១២- ឧបករណ៍ទេសាទសមុទ្រខ្នាតមធ្យម

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍ ទេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	សន្ទូចនេងត្រី	លើស១៥០០ផ្លែ		
២	សន្ទូចនេងបំបែល	លើស១៥០០ផ្លែ		
៣	សន្ទូចនេងមីក	លើស១៥០០ផ្លែ		
៤	នេងធ្នាក់មីក	លើស១៥០០គ្រាប់		
៥	ឈិបយន្ត		- ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	
៦	ឈ្នាងអូសគ្រែង គ្រី ឬលៀស		- មាត់ឈ្នាងមិនលើស១,២ម. - ក្រឡា២ស.ម.ឡើង	
៧	ឈ្នាងអូសគ្រីក្រឡាហូល		- មាត់ឈ្នាងមិនលើស១,២ម. - ក្រឡា១,២ស.ម.ឡើង	
៨	មងត្រីចម្រុះ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
៩	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
១០	មងត្រីឆ្នង់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង	
១១	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង	
១២	មងត្រីអណ្តាតផ្លែ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
១៣	មងត្រីចាប		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
១៤	មងបំបែល		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១៥ស.ម.ឡើង	
១៥	មងត្រីព្រលួស		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង	
១៦	មងត្រីប្រឌុប ឬត្រីកាម៉យ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	
១៧	មងត្រីកាប៉ាស់ ឬត្រីដូងអង្ករ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង	
១៨	មងត្រីក្បក		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	

១៩	មងត្រីផ្ទោង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង
២០	មងត្រីកន្តាំង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង
២១	មងក្តាម		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង
២២	មងប៉ាកាំង ឬបង្កងកណ្តុប		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង
២៣	មងត្រីកាម៉ុង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
២៤	មងត្រីកន្ទុយវែង		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៤ស.ម.ឡើង
២៥	មងត្រីកាវ៉ាវ		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៧ស.ម.ឡើង
២៦	មងត្រីបេកា		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៨ស.ម.ឡើង
២៧	មងត្រីសំប៉ាន		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា១០ស.ម.ឡើង
២៨	មងត្រីគូន		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង
២៩	អូនត្រីស		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា២,៥ស.ម.ឡើង
៣០	មងបង្ហា៣ជាន់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
៣១	មងបង្ហា១ជាន់		- ប្រវែងលើស២០០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង
៣២	មងហ៊ឹម		- ប្រវែងលើស១០០ម. ដល់២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង
៣៣	លបម្រក	លើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង
៣៤	លបក្តាម	លើស១០០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង
៣៥	លបបង្ហា	លើស១០០លប	
៣៦	លបខ្យង	លើស១០០លប	
៣៧	លបត្រី	លើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង

៣៨	លបត្រីតុកកែ	លើស៣០លប	- ក្រឡា៦ស.ម.ឡើង	
៣៩	លបប្រើសច្រើន ឬកន្ទុយកណ្តុរ	លើស៣០លប	- ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤០	អូនអូស	១ចូរ	- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអូន ១,៥ស.ម.ឡើង	- នាវានេសាទប្រវែង ខ្លីជាង១២ម. អាចធ្វើ នេសាទក្នុងកន្លែង នេសាទតាមឆ្នេរ ចំពោះតែទីតាំង ដែលត្រូវបាន កំណត់ជាក់លាក់ - នាវានេសាទប្រវែង ចាប់ពី១២ម. ដល់ ២៤ម. ធ្វើនេសាទ សមុទ្រក្រៅ
៤១	អូនទិត		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ សមុទ្រក្រៅ
៤២	អូនហ៊ឹមរួមផ្សំភ្លើង		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ សមុទ្រក្រៅ
៤៣	អូនកាកឹម		- ប្រវែងមិនលើស៥០០ម. - ក្រឡា០,៥ស.ម.ឡើង	អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ សមុទ្រក្រៅ
៤៤	អូនហ៊ឹមកៀនប្រាំង		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៥	អូនខ្នុវឬមងខ្នុវ		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៦	អូនកៅឬមងកៅ		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	
៤៧	អូនត្រីកាឡេងតេង		- ប្រវែងលើស២០០ម. - ក្រឡា១,៥ស.ម.ឡើង	

5

ខ៣- ឧបករណ៍នេសាទសមុទ្រខ្នាតធំ

ល.រ.	ឈ្មោះឧបករណ៍នេសាទ	ចំនួន	ប្រវែង/ក្រឡា	ផ្សេងៗ
១	អូនអូស	១ចូរ	- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអូន ១,៥ស.ម.ឡើង	- នាវានេសាទប្រវែង លើស២៤ម. ធ្វើ នេសាទសមុទ្រក្រៅ
២	អូនទិត	X	- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ នៅសមុទ្រក្រៅ
៣	អូនហ៊ឹមរួមជុំភ្លើង	X	- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា៣,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ នៅសមុទ្រក្រៅ
៤	អូនកាកឹម	X	- ប្រវែងលើស៥០០ម. - ក្រឡា០,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ នៅសមុទ្រក្រៅ
៥	អូនអូសតូ	X	- ក្រឡាថ្នក់កន្ទុយអូន ១,៥ស.ម.ឡើង	- អនុញ្ញាតឱ្យនេសាទ នៅសមុទ្រក្រៅ

២- ប្រភេទនាវានេសាទនិងនាវាកាត់ព័ន្ធនឹងការនេសាទសមុទ្រ

ក- ប្រភេទនាវានេសាទសមុទ្រ

ល.រ.	ប្រភេទនាវា	ប្រវែងនាវានេសាទ	ផ្សេងៗ
១	នាវាខ្នាតតូច	ខ្លីជាង១២ម.	លើកលែងនាវានេសាទអូនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្នាំងអូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀស
២	នាវាខ្នាតមធ្យម	ចាប់ពី១២ម. ដល់ ២៤ម.	នាវានេសាទអូនអូស ឈិបយន្ត ឬឈ្នាំង អូសគ្រែង គ្រំ ឬលៀសកម្លាំងម៉ាស៊ីនតូច ជាង៥០០សេះ
៣	នាវាខ្នាតធំ	លើស២៤ម.	នាវានេសាទអូនអូសកម្លាំងម៉ាស៊ីនលើស ៥០០សេះ

ខ- ប្រភេទនាវាកាត់ព័ន្ធនឹងការនេសាទសមុទ្រ

ល.រ.	ប្រភេទនាវា	ប្រវែងនាវាកាត់ព័ន្ធនឹងការនេសាទ	ផ្សេងៗ
១	នាវាខ្នាតតូច	ខ្លីជាង១២ម.	
២	នាវាខ្នាតមធ្យម	ចាប់ពី១២ម. ដល់២៤ម.	
៣	នាវាខ្នាតធំ	លើស២៤ម.	

សម្គាល់: ម. = ម៉ែត្រ, ស.ម. = សង់ទីម៉ែត្រ

5